

บทที่ 7

การศึกษากลวิธีการนำเสนอมุขตลก

ในบทนี้มุ่งที่จะศึกษาถึงกลวิธีการนำเสนอมุขตลกของรายการตลกทั้งห้ารายการ เพื่อที่จะทราบว่าแต่ละรายการมีวิธีการนำเสนอเนื้อหาสาระที่สร้างความสนุกสนานไปด้วยกันได้อย่างไร ซึ่งจะพิจารณาศึกษาจากมุขตลกแต่ละมุขที่ปรากฏในรายการ โดยใช้ “ตรรกะของเรื่องตลก” ในการหาความหมายของมุขตลกที่เล่น จากนั้นจึงใช้ “บันไดตลก (ladder of comedy) เพื่อเป็นเกณฑ์ในการศึกษาถึงวิธีการสร้างเสียงหัวเราะ พร้อมกันนั้นได้พิจารณาถึงเครื่องมือที่ใช้สร้างเสียงหัวเราะไปในคราวเดียวกัน และในตอนท้ายได้นำเสนอในลักษณะต่างๆ ทั้ง ความหมายของมุขตลก วิธีการและเครื่องมือที่เป็นส่วนหนึ่งของกลวิธีการนำเสนอมุขตลก

ในการพิจารณาหาความหมายของมุขตลกนั้น ได้คัดเลือกตัวอย่างชุดการแสดงที่สะท้อนเนื้อหาสาระเป็นประเด็นหลักของแต่ละรายการ แล้วจึงพิจารณามุขตลกที่ปรากฏอยู่ภายในเพื่อหาความหมายของมุขดังกล่าว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีการนำเสนอขลุ่ยตลกของรายการสามคนอลเวง

รายการสามคนอลเวงปรากฏขลุ่ยตลกที่เป็นการเล่นกับเรื่องในชีวิตประจำวันมากที่สุด เช่น การล้อเลียนท่าทางของนักร้องที่ปรากฏอยู่ในชุดการแสดงประเภทมิวสิควิดีโอทั้งหลาย การล้อเลียนท่าทางในลักษณะนี้ยังแสดงผ่านท่วงท่าของผู้แสดงที่พยายามเลียนท่าทางนักร้อง และขยายท่าทางต่างๆ นั้นให้มากกว่านักร้องต้นแบบ เพื่อายแก้การนี้ถึง อีกทั้งยังมีการใช้เครื่องแต่งกายที่ดูเป็นเอกลักษณ์ของนักร้องผู้นั้น รวมถึงการทำผมในแบบทรงเดียวกันด้วย อย่างใน ชุด มิวสิควิดีโอเพลง "I Swear" ของ All-4-One ออกอากาศวันเสาร์ที่ 15 ตุลาคม 2537 ที่มีผู้แสดงเป็นนักร้องคือ ปิยะ, ระดม, สุทธิพงษ์ และบุญชัย ผู้แสดงทุกคนทำท่าสงบนิ่งตามแบบนักร้องที่ปรากฏในมิวสิควิดีโอสวมเครื่องแต่งกายที่เป็นเสื้อขาว และเสื้อกั๊กสีดำสวมทับ อันเป็นเอกลักษณ์

ใน ชุด เป้าบุญจีน ตอนคดีสืบเปลี่ยนอัญมณี ตอน 1 ออกอากาศวันเสาร์ที่ 29 ตุลาคม 2537 ผู้แสดงเป็นเป้าบุญจีน คือ บุญชัย พยายามล้อท่าทางของเป้าบุญจีนตัวจริงจากน้ำเสียงที่ปรากฏในละครโทรทัศน์ชุดดังกล่าว เช่นการลูบเครา การส่งลงโทษผู้กระทำผิด เป็นต้น ยังมีการใช้เครื่องแต่งกายที่ดูเป็นเป้าบุญจีน แต่ไม่เหมือนชุดเป้าบุญจีน และแทนที่จะแต่งหน้าเป็นทาหน้าเป็นสีดำ ผู้แสดงกลับทาหน้าเป็นสีแดง หรือเมื่อขอความช่วยเหลือจากท่านกงซุน เมื่อไม่สามารถตัดสินได้

เป้าบุญจีนขู่ผู้กระทำผิด แลกกับท่อยอดง   เป้าบุญจีน: บังอาจ ต่อหน้าข้า เจ้ายังกล้า...ข้านี้ก็ไม่ออกแล้วท่านกงซุน
ช่วยคิดหน่อยสิ
กงซุนตอบรับ   กงซุน: ขอรับทานใต้เท้า บังอาจ..

(เป้าบุญจีน ตอนคดีสืบเปลี่ยนอัญมณี ตอน 1 รายการสามคนอลเวง, วันเสาร์ที่ 29 ตุลาคม 2537)

เรื่องในชีวิตประจำวันทั้งสองเรื่องที่ถูกกล่าวมาเป็นที่คุ้นเคยกันอย่างดีในช่วงนั้น จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตไปเลยก็ว่าได้ เช่นเดียวกับคดีเพชรซาอุ ที่โด่งดัง เป็นประเด็นกล่าวถึงกันโดยทั่ว จนปรากฏเป็นการแสดงตลกในชุด เป้าบุญจีน ที่เป็นชุดหนึ่งของรายการ

ความหมายอื่นที่ปรากฏในการนำเสนอขลุ่ยตลกของรายการสามคนอลเวงนั้น เช่นในชุด คุณนายกับหนูแหม่ม ออกอากาศวันเสาร์ที่ 1 ตุลาคม 2537 เมื่อหนูแหม่ม (ดารณีนุช) ยอกย้อนเจ้านายของหลอน (กนกวรรณ) ด้วยสำนวนสุภาพ

หนูแหม่มหยิบน้ำเย็นมาให้คุณนายแต่หกรด   หนูแหม่ม: มาแล้วค่ะคุณนาย
ใส่คุณนาย   คุณนาย: ้วยตาเถรตกระโถน
หนูแหม่มสงสัย   หนูแหม่ม: คุณนายคะ ทำไมตาเถรต้องตกระโถนคะ ทำไมไม่ตักถัง
ข้าวสาร ตกระโถนพลอยเงิน ตักน้ำไม่ไหลตักไฟไม่ไหม้
คุณนาย: ชื่นว่าตอนนี้แกกำลังตักที่นั่นลำบากแล้วนั่งแหม่ม

หนูแทน: แต่หนูว่าหนูกำลังตกที่นั่งลำบากมากกว่าอะ
(คุณนายกับหนูแทนม ร่ายการสามคนอลเวง, วันเสาร์ที่ 1 ตุลาคม 2537)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการเล่นตลกกับภาษาที่เป็นอีกลักษณะของความหมายของการนำเสนอ ความตลก แม้จะไม่มีมากเท่าไรนักในรายการนี้แต่ที่ปรากฏก็เป็นการเล่นกับภาษาที่ชัดเจน หรืออย่างใน ชุด เท็กซีมีเตอร์(2) ออกอากาศวันเสาร์ที่ 8 ตุลาคม 2537 เมื่อคนขับรถเท็กซิตะคอกใส่ผู้โดยสารอย่างชนิดที่ไม่ เปิดโอกาสให้ผู้โดยสารได้พูดจา จนสร้างความหวาดหวั่นเป็นอย่างมาก ลักษณะการนำเสนอความตลกเช่นนี้ เป็นการเล่นตลกกับกลไกของชีวิต

แต่มุขตลกที่จะสะท้อนความหมายดังกล่าวได้จะต้องประกอบขึ้นจากวิธีการต่างๆ รายการสาม คนอลเวงมีการใช้ท่าทางต่างในการสร้างบุคลิกตัวละคร เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน อย่างเช่นการจิบปากจิบคอ เวลาพูดคุยกัน ท่าทางเศร้าสร้อยโหยหาคนรัก หรือท่าทางอื่นที่เกินกว่าเหตุที่ควรจะเป็น รวมถึงการใช้คำพูดใน ลักษณะต่างๆ เพื่อสร้างบุคลิกให้แก่ผู้แสดงอีกด้วย อย่างเป่าปุ่นจิ้นในการแสดงชุด เป่าปุ่นจิ้น ที่มีจะพูดถึง คำคมของตนกับภงชุนเสมอ บางครั้งเป็นการถามความเห็น หรือบางครั้งเป็นการระบายความรู้สึก พร้อมกันนั้น ยังได้ใช้น้ำเสียงที่ต่างออกไปด้วยอย่างการแสดงเป็นคุณหญิงของผู้แสดงในชุด คุณนายสายสมุทร ออกอากาศ วันเสาร์ที่ 10 กันยายน และ 8 ตุลาคม 2537 เป็นต้น

มีการสร้างบุคลิกตัวละครด้วยการพูดภาษาอังกฤษ ที่พบในชุด *English for me* ออกอากาศ วันเสาร์ที่ 22 ตุลาคม, 29 ตุลาคม, 5 พฤศจิกายน และ 19 พฤศจิกายน 2537 เมื่อนักแสดงฝ่ายหญิงพูดจา ฉะฉานชัดเจนทรงความรู้โดยดูจากสำเนียงการออกเสียงภาษาอังกฤษที่เหมือนกับเจ้าของภาษาอย่างมาก ในขณะที่ฝ่ายชายแทบมีสำเนียงการออกเสียงที่คล้ายกับการพูดภาษาอังกฤษของคนไทยทั่วไป

ที่แปลกไปกว่านั้นคือมีการใช้เทคนิคทางโทรทัศน์ในการสร้างบุคลิกตัวละครในชุด ลืมตัว ออกอากาศวันเสาร์ที่ 26 พฤศจิกายน 2537 เมื่อนุชกลับเข้าสู่ร่างตัวเองทั้งที่ตัวเองกำลังนอนอยู่ หรือการที่แสดง อิทธิฤทธิ์ของตัวละครในชุด เจ้านาง ออกอากาศวันเสาร์ที่ 24 กันยายน 2537 โดยการใช้เทคนิคพิเศษในการ ตัดต่อให้ภาพมีลักษณะสีเห็นธรรมชาติ รวมถึงการใช้ภาพการตื้นแทนภาพจริงของผู้แสดงในชุด มิวสิควิดีโอ เพลง "I Swear" ของ All-4-One ออกอากาศวันเสาร์ที่ 15 ตุลาคม 2537

ตารางที่ 7.1 แสดงกลวิธีการใช้มุขตลกของ รายการสามคนอลเวง

การสร้างบุคลิกตัวละคร

ท่าทาง:	ทำท่ากอดกระตัก, จิบปากจิบคอ, ทำท่าตกใจ, เปลี่ยนสีหน้า, บีบคอ, งอแง, ตัดภาพเห็นอีกหน้า, แสดงท่าร้าง เกียด, สามภรรยาทะเลาะกัน, ลอยหน้าลอยตา, post ทานางแบบ, ทำท่าสับสน, หน้าหงิก, หน้าระริกระรี่, ทำท่า กลัว, ทำหน้าแหย, ร้องไห้สะอื้น, ชบหน้ากับมือ, ทำยืนแบบนางงาม, หน้าแหย, ทำท่าขาดใจ, ทำท่าควายไล่ ชีวิต, ทำท่าออกกำลังกาย, ทำท่าอ่อย, ทำท่าชก, เขินอาย
คำพูด:	เด็กนอก, เสียงสูง, confirm, I'm..., ความๆๆ โควๆๆ, เสียงต่อแหล, เสียงใส, เสียงจุ่น, ยังไม่มีโครมาจิบเลย,

เสียงโมโห, เซ่อโผล่-เหนือ, โดย-เหนือ, เสียงเด็ก, สำเนียงญี่ปุ่น, หอนรับ-คอร์รัส, เจ้าของเครื่องอย่าปวดหัวนะ
คะ งตใช้บริการชั่วคราว, สำเนียงจีน, ถ้าผมไม่เล่นไฟจริงมาพ่นกันมัย, กลอน..., perfect, มีปากก็เหมือน
ไม่มี ไม่มีปากก็เหมือนมี, แม่นางเทยเจี๊ย, ซิงเพชชิงพลอยซาอุ, บ้า, เฮ้ my shoe รองเท้าไอ, เสียงต่ำ

ดนตรี: เพลง Dream

อุปกรณ์: กระจุกปลมอันใหญ่, ซาร์ตพงสาวลี, ยางลบกั๊ก, คีมลอกหน้า, ปลาปลม, มังคุด, มงกุฎ, กบปลม, ชุดนาง
เงือก, วิกหลุด, ชุดเกาหลี

เทคนิคโทรทัศน์: การใช้เทคนิคซ้อนภาพ

การล้อเลียน

คำพูด: ยับปะดับปาด, ต้องไปอยู่ม่ายคะ, เวียนสับอนด์ 007 ครั้ง, คัพอี-elfant, ฤาษี, ยังอ้ายมันอยู่ ถึงเป็นคอร์รัส
ให้, เนื้อไม้ได้กินหนังไม้ได้รองนั่งยังเอาไขมาแขวนคอ, โรบินฮูด knocking your head, เข้าถึงประชาชน
จริงๆนะครับ, โรงเรียนของหนูกล้าคิดกล้าทำ, กฎมณเฑียรของบ้าน, ลูกจำหน้าพ่อไม่ได้จำได้แต่คนใช้, เป็น
ดุนๆ... แหนม, เสียงเข้ม, พูดภาษาไทยให้ถูกหน่อย กบว. จะทำให้ผ่าน, กุหลาบดำปี๊ด, อีตงจิน, ภาพยนตร์
เรื่อง Bodysnap, จส. ร้อยแปดพันเก้า, บ้านนอกเหลือเกิน, เสียงติดอ่าง, พูดไปสองไพเบี้ยนึ่งเสียงตำลึงทอง,
สมองสั้น, เอม่อน-เอวอน, ทำไม่ต้องเหมือนใคร, วงเวียนยี่สิบสองมกรา, เทห์ อุเทนบางปะอิน, โรงแรมแมน
ดารินา, มารยาททรม, สมองก็มีหยิกลอนเท่าๆกัน, พูดถึงสารก็จะเปลี่ยนช่องเลย, สมัยแม่เขาต้องพูดคำ
สร้อยโยกกันทั้งนั้นแหละ, มุขนี่เล่นมาตั้งนานแล้ว, เพชร-เพชรามา-เพชรพระอุมา-เพชรบุรีตัดใหม่, ควาย, ดี
กะผี, เต้เกียงโก, ต้องตบปากสักพันครั้ง, เศรษฐีไฟชา, ทำไบบรรณะบัตรหาย, ผู้ชมทางบ้านตามไม่ทัน, เป็นอยู่
หรือยะ, คนฉลาดแล้วทำตัวโง่โง่, เสียงสูง, แคนนี่ก็ใกล้ๆพอแล้ว, คมมากขอรับท่านได้เท่า, มิสไทยอรวาด์
เดอะเวิร์ลด์, เสียงอามา-มามา, กัก-ตัก, กัก-ตัก, ทุเรศ, ถ้าเลี้ยงดีจะฉลาดกว่าคนบางคนอีก

ท่าทาง: ทายกมือเร้ว, โลโฆษณา-เอามือชี้แบบแบม, ลอมิวสิควิดีโอ, ทำหน้าสมเพช

อุปกรณ์: ถุงระหมี่

การสร้างความสับสนในสถานการณ์

คำพูด: ลาว*, มงกุฎ-มังคุด, พยายาม-พยายาม, นักกวนเมือง-นักการเมือง

ดนตรี: เสียงแช็กโซโฟน

อุปกรณ์: ยกทรง, ไซปล่า, น้ายาลบคำผิด, หนังสือ, หลอดกาแฟ

การใช้ความงามทางภาษา

คำพูด: เชื้อโบราณก็บ้านบุรี, อุมอัญชัน, โดกโตกาอาตุรพุลทเวศ, ทีโบนไรเทียมทาน, จัสมิน, เล่นไฟคุณแก่กินน้ำ, in
detail, วันนี้คุณมาเข้าไปสองวินาที, กินบนเรือนอุจจาระบนหลังคา, ปลาร้า it's full of caterpillar and
lactobacillus, ภาควิชาอยู่ส่วนกา ถ้วยน้ำชาที่ควรอยู่ส่วนถ้วยน้ำชา, จับต้นชนปลาย, จับปลาสองมือ, จับปู
ใส่กระด้ง, จับเสื้อมือเปล่า, จับไม่ได้ไล่ไม่ทัน, ตาเถรตกกระโถน, ตกถึงข้าวสาร, ตกกระโดดพลอยโจน,
ตกน้ไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้, ควายเหยียบทุ่งผักมุ้งเหล็กเหลว, จำปาดะ, เจ้าพ่อมู๋, ซาโมกิเดอเล, นางสาว
พิมพิราช ผู้วาดคิ้วงาม, ควายเอ็ด, ควายเอ็ด, โรงพยาบาลโรคปอด-แอร์พอร์ต, ตีตตุ้ย, กิวกิว, ชิวฉิว

อาการโครมคราม

ท่าทาง: เคาะหัว, ตีหัว, ตบหน้าตัวเอง, ลบคิ้ว, ทำท่าต๋อย, เขก, เอาพายตี, ทำท่าตีเข้า, กระแทกหูโทรศัพท์, ชกหน้า

ความหมายโขน

คำพูด: มรกตขนาดเส้นรอบวง38นิ้ว,เฮงชวย,so buffalo,she is fat

ท่าทาง: เอายกทรงทาบอก

* ถูกดูเลียง

อีกวิธีการสร้างเสียงหัวเราะที่ซ้ำมากคือ การล้อเลียนโดยจากคำพูดทั่วไปของผู้แสดงซึ่งมีอยู่เกือบทุกชุดการแสดงเลยก็ว่าได้ มักจะปรากฏในชุดการแสดงที่ล้อรายการโทรทัศน์ ไม่ว่าจะเป็นละคร, รายการสาธิต การล้อเลียนนั้นอาจเกิดขึ้นได้ทั้งระหว่างนักแสดงด้วยกันและพาดพิงถึงบุคคลอื่น เพราะนอกเหนือจากคำพูดทั่วไปที่ใช้ล้อเลียนแล้วยังมีการใช้ชื่อเฉพาะในการนี้อีกด้วย อย่างการพาดพิงถึงนักแสดง เช่น แคทลียา อิงลิช, แคทลียา แมคอินทอช จากชุด แจ็คสันโฟน 172 ออกอากาศวันเสาร์ที่ 8 ตุลาคม 2537 หรือการพาดพิงถึงองค์กร เช่น “ค่ายเทปมัมมี่”, “ค่ายอากูโปรโมชัน”

นอกเหนือจากการใช้คำพูดและท่าทางในการสร้างบุคลิกผู้แสดง และการล้อเลียนที่พบมากในปริมาณใกล้เคียงกันแล้ว การสร้างความสับสนในสถานการณ์ ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่พบโดยใช้ทั้งคำพูดและท่าทางทั่วไปประกอบ แต่กลวิธีอย่างหลังมีน้อยกว่ากลวิธีสองอย่างแรกมาก เช่นเมื่อ 008 เปิดเผยว่าเพชรอยู่ใน “มั่งคุด” ไม่ใช่ “มั่งกุด” จึงเกิดความกระจ่างขึ้นจากชุด เวียดนาม 007 ครึ่ง ออกอากาศวันเสาร์ที่ 19 พฤศจิกายน 2537 หรือการปรากฏตัวแบบไม่คาดคิดของขวัญกับเรียม ในชุด คู่กัด ออกอากาศวันเสาร์ที่ 12 พฤศจิกายน 2537 สร้างความตื่นตะลึงให้แก่ผู้ชมรายการเป็นอย่างยิ่ง ถือว่าเป็นการใช้เทคนิคทางโทรทัศน์ในการสร้างความสับสน

เสียงดนตรีสามารถใช้สร้างความสับสนในสถานการณ์ได้ อย่างชุด คู่รักอมตะ ตอนพระอภัยมณี ออกอากาศวันเสาร์ที่ 3 กันยายน 2537 เมื่อพระอภัยมณีใช้ปีไทยเป่าแต่เสียงที่ออกมากลับกลายเป็นเสียงแซ็กโซโฟน ในขณะที่เดียวกันการใช้อุปกรณ์ประกอบฉากก็สามารถเกิดความสับสนขึ้นได้ เช่น การใช้หลอดจากชุด หลอดพอมจอมประหยัด ออกอากาศวันเสาร์ที่ 26 พฤศจิกายน 2537 ซึ่งแทนที่จะเป็นหลอดไฟฟ้าแต่กลับกลายเป็นหลอดดูดน้ำ

การใช้ความงามทางภาษาผ่านคำพูดในลักษณะต่างๆ สามารถสร้างความฮาได้ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน แม้จะเป็นคำพูดทั่วไปที่ใช้ประกอบกริยาท่าทางการแสดงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

วราพรรณยืนเป็นแบบนิ่ง มือซ้ายถือแผ่นกระดาษ แล้วเริ่มออกท่าทางด้วยมือ
พรรณแปลท่อนสร้อย 3 ครั้งตามเพลง

เสียงเพลง I Swear ดังขึ้น...I swear by the moon...

วราพรรณ: ฉันสาบานต่อดวงจันทร์และดวงดาวบนท้องฟ้า

วรา

เสียงเพลง: (คลอตาม)...and I swear...

วราพรรณ:...และฉันสาบานเหมือนเงาที่อยู่ข้างกายของคุณ

เสียงเพลง: I see the question in your eyes...

วราพรรณ: ฉันมองเห็นคำถามในดวงตาของคุณ (เสียงเพลงคลอตาม) ฉันรู้ว่าอะไรที่กำลังหนักอึ้งอยู่ในใจของคุณ คุณแน่ใจได้เลยว่าฉัน

เนี่ยรู้หน้าที่ของฉัน เพราะฉันยืนอยู่ข้างคุณเสมอมาเป็นปีๆ คุณ
เพียงแต่ร้องให้ด้วยน้ำตาแห่งความสุข และหากแม้ว่าฉันทำผิด
พลาด ฉันก็ไม่มีความทำร้ายหัวใจของคุณเลย และฉันสาบานต่อ
ดวงจันทร์และดวงดาวบนท้องฟ้า ฉันจะอยู่ที่นั่น ฉันสาบาน....

(มิวสิควิดีโอเพลง "I Swear" ของ All-4-One รายการสามคนอลเวง, วันเสาร์ที่ 15 ตุลาคม 2537)

คำแปลเพลง "I Swear" ที่นักแสดงพรำพรรณาคลอลตามด้วยเสียงเพลงต้นตำรับภาษาต่าง
ประเทศ ด้วยการแปลความหมายตรงตามเนื้อร้องอย่างไม่ผิดเพี้ยน ทำให้ผู้ชมและผู้ฟังอดยิ้มไม่ได้กับมุขตลก
ที่เรียงบงายธรรมดาๆ และมีการใช้เทคนิคทางโทรทัศน์คือการซ่อนตัวหนังสือ เล่นกับภาษาเขียนให้มีความ
ขบขัน

ภาพคนสวมแว่นดำซ่อนตัวหนังสือ

เสียงเพลงเบา

"เพลง รักคงยังไม่พอ

ร้องโดย ธนพล อินทฤทธิ์

ขอขอบคุณ อาร์เอสโปรโมชัน

ขอขอบคุณ ยาปลุกผมทรงหมาพูดได้

ขอขอบคุณ น้องกัสเอื้อเพื่อแว่นดำ

ขอขอบคุณน้องเก๊ะ สีแยกพญาไท เอื้อเพื่อมาลัยสด"

(มิวสิควิดีโอเพลง "รักคงยังไม่พอ" ของ ธนพล อินทฤทธิ์ รายการสามคนอลเวง, วันเสาร์ที่ 24 กันยายน

2537)

ท่าทางโครมครามวุ่นวายที่สร้างความเจ็บตัวก็จัดเป็นอีกกลวิธีหนึ่ง เช่น การต่อสู้แย่งชิงมรดก
จากชุด เวียดนาม 007 ครั้ง ออกอากาศวันเสาร์ที่ 3 กันยายน 2537, การทะเลาะกันของผู้ดำเนินรายการ
ชุด English for me ทั้งสองคนที่หลังจากการสอนภาษาอังกฤษทุกครั้งแล้ว จะมีการลงไม้ลงมือกันเองเสมอ
หรือวิธีการลดความอ้วนจากชุด ลดความอ้วน ออกอากาศวันเสาร์ที่ 26 พฤศจิกายน ที่สร้างความสะบักสะบ
อมให้แก่ผู้เข้ารับบริการ ท่าทางที่สร้างความเจ็บตัวที่เกิดขึ้นในการแสดงทุกชุดของรายการสามคนอลเวง ไม่ได้
สร้างความเจ็บปวดรุนแรงจริงแต่อย่างใด เพียงแต่ "เล่นเป็นเจ็บตัว" เท่านั้น

ความหยาบโลนที่แสดงออกโดยคำพูดและการกระทำมีอยู่น้อยมาก

และไม่โจ่งครึมชัดเจน

เหมือนกับรายการตลกรายการอื่น ลักษณะที่ช่วยสร้างความตลกให้เกิดขึ้นในอีกอย่างหนึ่งซึ่งไม่ได้ใช้วิธีการ
สร้างเสียงหัวเราะวิธีใด นั่นก็คือ เสียงหัวเราะที่ใส่แทรกเข้ามาระหว่างบทสนทนา หรือท่าทางเหตุการณ์ต่างๆ
เสียงหัวเราะนี้ช่วยสร้างบรรยากาศความสนุกสนานให้เกิดขึ้น โดยเป็นเสมือนเสียงนำการหัวเราะเมื่อเกิดมุข
ตลกขึ้น และไม่มีเจตนาล้อเลียนเรื่องราวในรายการแต่อย่างใด

กลวิธีการนำเสนอมุขตลกของรายการยุทธการขยับเหงือก

ในรายการยุทธการขยับเหงือกมักปรากฏการนำเสนอความตลก ด้วยการเล่นตลกกับกลไกของชีวิต อย่างสถานการณ์ที่ผู้แสดงกำลังสนทนาถึงเรื่องราวต่างๆ อยู่ จะมีเสนาผู้หนึ่งฉีกประเด็นไปเป็นอย่างอื่น ด้วยคำพูด ทำให้วงสนทนานั้นหยุดชะงักไปชั่วขณะ หรือบางครั้งเป็นพูดขึ้นมาโดยที่คนอื่นไม่คาดคิดมาก่อน อย่างเมื่อ ร.ต.พร้อมรับบทโดยเสนาไนต์ พยายามหวานคำรักแก่สาวเครือฟ้า โดยฉนิस्ता ลิวเฉลิมวงศ์ ผู้เป็นแซ่กับเชิญ แต่เพื่อนสาวของเธอ คือเสนาเหมมพยายามก็ติดกัน

ร.ต.พร้อมพยายามอธิบาย

ร.ต.พร้อม: คือ เออ ในช่วงนี้บ้านเมืองเรา เศรษฐกิจต้องเร่งรีบนะ เห็นกันก็ชอบกันเลย

เพื่อนเครือฟ้า: รู้สึกไม่น่าไวใจเลยนะ สองคนนี่ อย่าเข้าใกล้กันนะเครือฟ้า
เครือฟ้า: ฟ้าก็รักคุณคะ

เพื่อนสาววง

ร.ต.พร้อม: ไหนๆ เราก็รักกันแล้ว ผมคิดว่าเราควรจะไปชมนกชมไม้กันช่วงนี้ แล้วยังอยู่เพียงลำพังสักครู่ดีมั๊ยครับ

เครือฟ้า: จะดีเหวอคะ เพิ่งรู้จักกันเองนะเนี่ย

เพื่อนเครือฟ้า: เออ เป็นผู้หญิงต้องรักนวลสงวนตัว

เครือฟ้า: ไปกันหรือยังล่ะคะ

(ช่วงที่ 4 รายการยุทธการขยับเหงือก, วันอาทิตย์ที่ 25 กันยายน 2537)

การตอบรับของเครือฟ้าเป็นสิ่งที่ไม่คาดคิดมาก่อน อีกทั้งยังขัดต่อการดำเนินชีวิตตามแบบหญิงสาวชาวชนบทที่มีความรักนวลสงวนตัวอวย เป็นแบบฉบับ ในช่วงที่ 2 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 30 ตุลาคม 2537 เสนาเพชรรับบทเป็นกระเทยที่มาเรียกรถจักรยานยนต์รับจ้างเพื่อไปยังที่หมายที่เธอต้องการ เธอบอกกับเสนาอรุณซึ่งเป็นคนขับว่า “ไปชาติหน้า เกิดใหม่เป็นผู้หญิงไปเลย ไปทำอะไร” เป็นการหลุดจากแบบแผนของการเรียกรถจักรยานยนต์รับจ้าง ที่เป็นการเล่นตลกกับกลไกของชีวิต ในชุดเดียวกันมีการเล่นกับตลกกับความรู้สึกของบรรดาผู้ขับขี่รถมอเตอร์ไซด์รับจ้างอย่างเสนาไนต์

ไนต์รำพึงถึงความรันทดในชีวิตการทำงาน

ไนต์: ด้วยอาชีพมอเตอร์ไซด์อย่างผมจะครับเป็นอาชีพที่เปลืองตัวมากนะ

ไนต์ทำขึ้นซอหน้ายรถมอเตอร์ไซด์

ครับ ใครจะไปคิดถึงหัวอกพวกผมบ้าง พอซอเนี่ย พวกผู้หญิงขึ้นนี่

ไนต์ทำบิดตัวหุ่ยหุ่ย

อยากจะเกาะจะกุมก็กุม แต่โน่นแต่นี้ พอเราขับส้วดส้วด ก็มีที่บิวท์อารมณ์เงี้ย หัวอกมอเตอร์ไซด์อย่างเรา และบางที่เนี่ยเราเบรคแค่ว่าๆ ก็เอาหน้าออกมาครูดหลัง

(ช่วงที่ 3 รายการยุทธการขยับเหงือก, วันอาทิตย์ที่ 30 ตุลาคม 2537)

ดูเหมือนจะเป็นการแสดงความรู้สึกที่รันทดของบรรดาผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง อันก่อให้เกิดความสนุกสนาน แต่ในสภาพเป็นจริงนั้นไม่มีใครปริปากบ่นเลย เพราะผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความรันทดนั้นจริงๆ กลับกลายเป็นกลุ่มหญิงสาวที่ซอหน้ายรถจักรยานยนต์ ความรู้สึกที่เล่นจึงเป็นการกลับข้างของผู้ที่ได้

รับผลกระทบ มีการเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวัน อย่างเมื่อเสนาอรุณรีบปรามกรรมการที่จะโยนเหรียญเพื่อเลือกแดนในการแข่งขันวอลเลย์บอล ในช่วงที่ 4 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 18 กันยายน 2537 เสนาอรุณรีบบอกเสนาโค๊กซึ่งเป็นกรรมกรว่า “อย่าโยนลงมือนะเดี๋ยวไม่ผ่าน กว.” ถือเป็นการล้อชนชั้นปกครองที่มีอำนาจอยู่ในชีวิตจริง

ส่วนวิธีการเสนาอมุขตลกนั้น การล้อเลียนโดยคำพูดทั่วไปเป็นวิธีที่เกิดขึ้นมากที่สุด โดยมากจะเป็นการล้อเลียนกันเอง ถึงรูปร่าง หน้าตา บุคลิก ซึ่งเสนาทุกคนจะมีจุดเด่นที่ถูกนำมาเล่นเสมอ และโดยเฉพาะเสนาหอย ที่โดนล้อเลียนเรื่องหน้าตามากที่สุด นอกจากนี้ก็เป็นการล้อเลียนชนิดหยิกแกลมหยอกกันไปมา ไม่เว้นแม้แต่คนดู

ไม่เพียงแต่คำพูดเท่านั้นที่ใช้ล้อเลียน แต่ยังมีท่าทางทั่วไป และท่าเฉพาะบุคคลด้วยแม้จะไม่มากเท่าไรนัก เช่น การล้อท่าทางมือของเสนาติกในช่วงที่ 4 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 9 ตุลาคม 2537, การทำปากเล็กกลมคุดนิทวัส สุนทรวิเนตร จากช่วงที่ 2 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 25 กันยายน 2537 นอกจากนี้มีการล้อเลียนเพลงของนักร้องดัง เช่น แร็ปเตอร์, นริกระจำจ คันธมาศ โดยการแปลงเนื้อร้อง

อรุณร้องเพลงออกมา

อรุณ: (ร้องเพลง) เธอเห็นท้องฟ้านั้นไหม ฉันเก็บเอาไว้ให้เธอ แต่จะเป็นเช่นนั้นเสมอ...ฮือ(ไม่รู้เรื่อง)...ไม่มา...คริสตินาก็ยังดีกว่าพามา พามา ก็ยังดีกว่าสุริวิภา

(ช่วงที่ 2 รายการยุทธการขยับเหงือก, วันอาทิตย์ที่ 23 ตุลาคม 2537)

เครื่องมืออีกชิ้นหนึ่งที่พบในกลวิธีการสร้างเสียงหัวเราะโดยการล้อเลียน คือ อุปกรณ์ประกอบฉาก ที่ทำเป็นป้ายชื่อโรงเรียน “อนุบาลหมี” และมีรูปหัวควายติดอยู่ด้านท้ายประโยคจากช่วงที่ 4 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 20 พฤศจิกายน 2537

ตารางที่ 7.2 แสดงวิธีการใช้มุขตลกของ รายการยุทธการขยับเหงือก

การสร้างบุคลิกตัวละคร

คำพูด: น้องจะได้อยู่วารสชาติความพิศวาสนั้น...ฉันยังไม่ได้แปลงเพศเธอแหละผู้ชาย, น้ำเสียงเบา, มาหมนให้สี่ชุด, ขวางครึ่ง, หัวดีดีเจ้า-เหนือ, อยากอู้อันหยั่ง-อีสาน, ลูกคำณ-พอคำณ, เร็ยเทพ, พวกมัน-พวกเรา, พวกแก-พวกฉัน, ได้, แกกิดจะเจาะไข่แดงไข่ไข่, ระบาย, ฝันไปเถอะว่าเราจะบอก, เสียงวัยรุ่น, เสียงเบลอ, ทำท่าเหมือนหมา, ตบหัวราชอาณาจักร, (เท่า)โฮ้งๆ, Wow so good, I love you again please, เสียงต่อแหล, ผมเบิกไปหมดแล้วฮะ, ลูกกวาด, อาริงโต ซากูระเดโม เซมากูเตะ, ฉันกลัวตัวเอง, ไปคาบมา, ทุกวันนี้หายใจทางเหงือกได้แล้ว, มึงทำเพื่อนกูเหวอ, ถ้ามีปัญหาเรื่องเงินเรื่องทองบอกมาได้, มียาแก้มันมัย, (เสียงแรด), เหนอ-อีสาน, อย่าว่าแต่เค้าอายุเลย ตัวผมเองยังอายุเลย, หนูหลงทางมาคะ, take a look inside forty-five baht come on no cover charge, ไม่น่าต้องเลิกกันเลย

ท่าทาง: ลูกไม่ขึ้น, ท่าเต้นกระตุกๆ, ทำท่ายอขาเดินทางมือ, ทำตาสลึมสลือ, หยิก, สอนลิง, จับแมลง, ตั้งการ์ดชกมวย, ทำทาลิง,

ทำรำมวยจีน, หลับซบบา, ทำท่าแพะกาย, อายเป่า, ทางอย, ทาทางกระเทย, ทำทาทูรนทูราย, ทำทาทะแดงเชือก, เต้น ร็อค, ทำท่าตั้งเสื้อ, ทำท่าขึ้นมอเตอร์ไซด์

การล้อเลียน

คำพูด: แก่-ก๊าก, โรคหนังเทียว, ฮ่วย-อิสาน, นี่เพื่อนกันหมดเลยเธอ, ชนุน-แหม่ม, อะกริมบะแก๊ตตระ..., สวนสยามก็มีทะเล, ใครที่ คุณ ลูกโทน, อินเดียนแดง-หลุยส์, จะเดินแบบมีอะไรมัย, ชีวิตอย่างนี้หัวเราะเธอ, เธอยังเปลี่ยนอกขนาดนี้, เล่นเกมหรือเมายามา, หน้าตาไม่เปลี่ยเลย, เธอเคยอยู่เรือนจำมาก่อนเธอเปล่า, อีบอบ-ตึก, จักปลาแดง-อิสาน, คั่นส่ำแพง, รายการภาพยนตร์แห่งชาติ, เขาต้องให้ร้องไห้มัย, อย่างนี้ไม่อายเพราะไม่มีมายอาย, หน้าปลาลาจว-โน้ต, ครูประชาบาล-เครื่องแต่งกายโค้ก, ACC ยกทรงชั้นดี, แมงทับ-เสื้อโค้ก, คอวจะมีเมตตาต่อสัตว์โลกบ้างนะคับ, หนีทักกับใครมาก, วานอนสอนถ่ายเนอะ, หน้าบ้าน, ไม่ต้อจู้ เป็นจิ้งจกเธอ, อิมารุมมากุมมาเจล, มันผิดตั้งแต่กบว, ให้ผ่านได้ยังง, ตุกตาหมู-แหม่ม, รายการเรามีสาระด้วยเธอ, ไอคิ้วไปวัดบ้างนะ, เสี่ยงล้อเลียน, เดี่ยวนี้อ้อมขึ้นเยอะ, วันนีไม่ถ่ายพยาธิเธอ, สาครู-โลโครก, เธอเป็นผู้หญิงที่ห่วงเนื้อห่วงตัวมาก, เธอเป็นผู้หญิงที่ห่วงเนื้อห่วงตัวมาก, เมียที่บ้านอ้วนเท่านี้มัยคะ, ทูเรศ, หนีพ้อบามาเทียวคะ, ย่น-ยี่, เตชะโม่ง, อรุณเกมจอย, เป็นจิ้งหรีดเธอ, ได้ไปก็เมิดแล้ว, เป็นการอ้อม, เป็นการอ้อม, มันจะมีน้ำป่าพัดมาช่วยเอาใจไปที, นี่ไม่ต้อกระแคะนักหรือ, นีมารยาทร้องเพลงจบเขาต้อตบมืออะ, กาทหลงที่บางแค, เมื่อก่อนต้อแยกตายคะ, สก๊อตไบรท์-ชนรักแร้, หัวไหล่เธอได้อารมณ์มากนะยะ, ผู้หญิงดีก็ด่าบรพ, พูดลิ้นพันกัน, นีคนไปเล่นน้ำแล้วพัดมา, ชมพู พรุตสลัด-พรุตตี, มีแต่ทราบบมาลองไม่ทราบบูบ้าง, หนูทำได้คะ, เบอร์จะเอาไปต้มยำกุงเธอ, ปลากะโท-ปากแหม่ม, เขามาในรถผมแล้วผมจะอ้อมไป, เห็นคุณนี้แล้วรู้ว่ารกสวรรค์มีจริง, พี่เป็นคนไซมัย, ซอยนี้มีอ้วนมหากาฬ, นีแต่งหน้าอย่างนี้ที่บ้านใครตายเธอ, ไปยกย่อนดาราเค้าได้ง, นีหลอกคุณนายจอยได้คนเดียวแหละ, สีเดียวกับหน้าเลย, นีอารมณ์จับกังนะคะ, อายุก็มากพูดอะไรอย่าตลกมาก, ฉันไม่ใช่ควายเหล็กนะ, เอ็มสุร์ศักดิ์ทีวี, ออย่าพูดคำหยาบสิ, ไม่ต้อเอาอารมณ์เมียเธอ, กินหมมครกดีกว่าจกกันเมีย, คนนี้หน้าตามันอุบาทว์ที่สุด, วิทยาลัยอินทราพรทัย, เด็กชายระบือ, เค้าแอบจับผมก็ต้อ

ทาทาง: ทำปากเล็ก, ลอโฆษณารุตกับฟา, ทามือแฉ

อุปกรณ: ป้ายอนุบาลหมี่ควาย

การใช้ความงามทางภาษา

คำพูด: หอยเออร์-โน้ตเตอร์-สติ๊กเกอร์, พายแอบเปิ้ล, สก๊อตอินโดจีน, Fine thank you and you, แร็พเตอร์-มิเตอร์-แทรกเตอร์, ทีเร็กซ์-ไดโนซอร์ส-แลคโตบาซิลลัส, ภาค, โหมะ, ร.ล.พี., เพชรศรีมณีแดง, ลอริเอะ, บางกอกพัฒนา-บางกอกแลนด์, sport น้ำ, ลูกจอนนี่-ลูกวอล์คเกอร์, อนจิมุก, นะจะบอกให้, หมา-หมู, แมงกัโทะ, โค๊ก, อรุณจ้ง, เจริญปุระ-เจริญปุระ, ลา-ป่า, ลา-ป่า, กางเกงลุง, อันธึกา-อันปลั๊ก, โซดา-โซเต้, ต้อยดินแดง, สุภาพบุรุษ-สุภาพบุรี, อิลิบบ้า ปา-ริส, โเฮเน็ก, ถึงว่ามีนกเอี้ยงมาเกาะ, คาบิบ, กรุณาออกห่างประมาณหนึ่งเมตร, ความรักกำลังกระจาย, สมุขวิทยา, โจน-จอน, ลูกศิษย์-ลูกกรอก, เบรียว-เหม็นเบรียว, เบรคสะบัดคลัชเสี่ยเกียร์หลุดเครื่องสะดุดเพลาทักสลักท้ายหัวเทียน, ทางยางแพบแทนบท้ายไฟไม่จ่ายไฟไม่ซาร์จสตาร์ทพัง, คนเชียร์แขก-แคชเชียร์เซ็ค, คุณสมบัติ-สมบัติ, เซียงกง-เซ็งจี่, อีหลายพนมแปญสันตรียะ, lady and gentleman and the gentleman and the lady, ไฮโย อาโคเดวา, มิตชู, ชันโย, จุ้ยงี้, เจงโก้, ปฐมพรๆๆๆ, there is a monkey, คั่นหลังก็เกาให้มัน, ไปหาหมอมอไม่อยู่ไปหาปู่กินเหล้า, นกยูง, เรือลมในหนองทองจะเป็นหนองที่ไหน, ปลา-ประหลาด, ระบายโตะอีเงาะมะโตะโละ

การสร้างความสับสนในสถานการณ์

คำพูด: หญิงวิ่งตามชาย, อยากขอสูตรยาปลาตุกฟู, ใครตดอีกเธอ, เสื่อในลูกกวาดหาย, มีเศษห้าบาทมัย, แบตหมด, รุ่เรื่อง

วังตะไคร่น้ำท่วมหรือเปลา, นางงามกล้วยตาก, ยืนอยู่สองสาวมะนาวโตงเตงมัยน้อง, ใครเป็นที่แก่, เป็นหนังสือ

ทาทาง: จะจับมือแต่เสยผมแทน, ทำทาบหน้า

อาการโครมคราม

ทาทาง: เหน็ดหัว, ตีหัว, ตีด้วยไม้เรียว, สิ้นลม, ตั้งแถบกาอยู่ที่หน้า, ทำท่าจะผายปอด, สาดน้ำตาเทียน, กระชากเปีย

อุปกรณ์: วิกหลุด, ของมากมาย

ความหยาบโลน

คำพูด: อีบ้า, สาระแน, ไซ่บั้ง, ข้าวต้มมัด-อ้วยวะเพศ, เกาะข้าง-หน้าอก, เสียดทองเท่าหัวให้เงิ ยอมเสียดหัวเงิเอาไปเลย, มีลูกแต่ยังไม่โต

ทาทาง: จะถอดเสื้อ

วิธีการต่อมาที่ใช้มากไม่น้อยไปกว่าวิธีแรก คือ การสร้างบุคลิกตัวละครโดยใช้คำพูดทั่วไป เพื่อการนี้ เช่นการเผยความในใจไปโดยไม่รู้ตัว "I love you" จากผู้แสดงเป็น ร.ต.พร้อม ที่สวมบทบาทโดยเสนาโน้ตจากช่วงที่ 4 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 25 กันยายน 2537 หรือการที่เสนาตีกลิ้มตัวเอ่ยคำพรูสวาท "ไอระยา" แก่เสนาโน้ตทั้งที่เล่นเป็นพวกเดียวกันในช่วงที่ 4 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 11 กันยายน 2537

ส่วนทาทางทั่วไปที่ใช้วิธีการนี้ เช่น ทาทางออกบุคลิกกระเทยของเสนาตีกใน ช่วงที่ 4 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 30 ตุลาคม 2537, ทาทางนักมวยของเสนาโน้ตและเสนาหอยในช่วงที่ 4 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 16 ตุลาคม 2537 ทำเด่นเป็นอีกทาทางหนึ่งทีพบโดยเสนาจะวาดลวดลายการเต้นตามแบบฉบับของตนอย่างเต็มที่ การใช้เครื่องแต่งกายสร้างบุคลิกให้แก่ตัวละครก็สนุกสนานได้เช่นกัน อย่างในช่วงที่ 3 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 30 ตุลาคม 2537 เสนาตีกซึ่งรับบทเป็นคนขับรถจักรยานรับจ้างทาทางนักเลงสวมเสื้อกั๊กคับตัว และสวมหมวกนิรภัยที่มีพู่สีติดเต็มไปหมด

การใช้ความงามทางภาษา คือกลวิธีที่พบรองลงมา เช่นการใช้คำสัมผัสที่มีเสียงคล้ายคลึงกัน เมื่อลูกค้านาคามาถามถึง "แคชเชียร์" หรือ "คนเชียร์แขก" เจ้าหน้าที่ก็ย้อนกลับว่า "คนเชียร์แขกไม่มีมีแต่แคชเชียร์เซ็คนะครับ" หรือการอธิบายด้วยคำท้องถิ่นอีสานก็นำมาใช้ในรายการนี้ด้วยอย่าง "คำว่า 'จุ่ม' คือคำว่า 'จก' ในภาษาอีสาน" จากช่วงที่ 3 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 25 กันยายน 2537 และในตอนเดียวกันนี้มีการเล่นคำพวนอยู่บ้าง เช่น คำว่า "ดาบิบ" หรือ "ปลาติบ"

การสร้างควมสับสนในสถานการณ์โดยคำพูดทั่วไป เป็นอีกกลวิธีที่พบไม่น้อยไปกว่าวิธีอื่น เช่นในช่วงที่ 2 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 20 พฤศจิกายน 2537 เสนาอรุณสร้างความเข้าใจผิดว่าคู่แขกรับเชิญคือ คุณปิยะมาศ และคุณกำธร ทัฬหาลโย เลิกรักกันแล้วมาคืนดีกันภายหลัง แต่ไม่ปรากฏเหตุการณ์เช่นนั้นขึ้น หรือการหักมิดคนระหว่างคุณน้ำฝน โกมลลิตติ ซึ่งเป็นแขกรับเชิญในรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 23 ตุลาคม 2537 เป็นคุณกมลชนก โกมลลิตติ ทั้งนี้ไม่ว่าจะตั้งใจหรือไม่ก็ตามแต่ก็มุ่งให้เกิดความสับสนขึ้น

การหักททายกันเองของเหล่าเสนาสร้างความเข้าใจผิดให้แก่แขกรับเชิญ ที่นี้กว่าเป็นการหักททายตนอย่างใน ช่วงที่ 1 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 4 กันยายน 2537 เมื่อเสนาตีกแก้งทักเสนาหอยด้วยภาษา

อังกฤษ สร้างความงุนงงให้แก่แขกรับเชิญคือ แร็ปเตอร์พอสสมควร มีการใช้เพลงเพื่อสร้างความสับสนเมื่อเลขา
แหม่มร้องเพลง Happy Birthday ในห้องทำนองที่ยืนมีที่ดำเนินอยู่ และในตอนเดียวกันที่เสนาอรุณสร้าง
ความเข้าใจผิด ด้วยการหอบเอาอุปกรณ์ต่อสู้นานาชาติเข้ามาใช้ในการแข่งขันมวยปล้ำแต่ปรากฏว่าไม่ใช่ หรือ
การที่เสนาดีกเล่นเป็นคนตีดาในครั้งที่ 3 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 23 ตุลาคม ซึ่งภายหลังถึงได้รู้ว่า คน
ตีดาคือคนที่มียาติดเต็มตัว และกำลังนำยาติดกับตัวอยู่

หลายครั้งที่ อากาโรครมครามวุ่นวายที่สร้างความเจ็บตัว เกิดขึ้นในรายการ โดยเฉพาะในช่วงที่
ศึกษา มีเสนาใหม่อย่างเสนาหอยเข้ามาร่วมยุทธการ การแก่งทุกชนิดจึงประดังไปที่เสนาผู้เคราะห์ร้ายนี้ อย่าง
ในช่วงที่ 4 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 4 กันยายน 2537 ในขณะเดียวกันความซุ่มซำมที่ก่อให้เกิดความวุ่น
วายก็มีปรากฏในช่วงที่ 4 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 23 ตุลาคม 2537 เมื่อเสนาดีกก้าวพลาดจะเตะเสนา
หอย แต่ลั่นลุ่มศิระะไปกระแทกเข้าเสนาผู้อื่น สร้างความอลหม่านให้ไม่น้อยพร้อมทั้งเสียงหัวเราะที่ดังกว่า
ปกติ

อากาโรครมครามที่สร้างความสปรกให้เกิดขึ้นเป็นประจำคือ “การเอาคืน” โดยกำหนดให้เสนาผู้
ถูกเลือกโดยแขกรับเชิญต้องเข้าห้องเอาคืน ภายในมีเบี่ยงหรือของเหลวอื่นๆ รอท่า เมื่อถึงเวลาเสนาต้องดึงสลัก
เพื่อให้วัสดุไหลเทอะนั้นตกใส่ตน ถือเป็นความสนุกสนานที่ชวนให้ติดตามว่า เสนาคนใดจะเป็นผู้เคราะห์ร้าย
ประจำสัปดาห์ และเขาจะโดนอะไร หนึ่งในรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 11 กันยายน 2537 แขกรับเชิญในครั้งนั้น
คือ คุณคำรณ หวางหวังศรี ไม่ประสงค์จะ “เอาคืน” สร้างความพึงพอใจให้แก่เหล่าเสนาอย่างมาก

ความวุ่นวายในลักษณะอื่น เช่น การแต่งหน้าที่เลอะเทอะโดยไม่รู้ตัวด้วยกลอุบายของเหล่าเสนา
ด้วยหวังที่จะก่อให้เกิดความสนุกสนานขึ้น อย่างในช่วงที่ 4 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 9 ตุลาคม 2537
เกมบอยหรือคุณพีระพล จันทรากาศ แขกรับเชิญถูกเสนาอรุณหลอกป้ายหน้าเป็นสีดำ และเหตุการณ์เดียวกัน
ที่เกิดขึ้นในช่วงที่ 4 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 30 ตุลาคม 2537 กับคุณไมเคิล พูพาร์ท และคุณสินิทร
บุญยศศักดิ์ ผู้เป็นแขกรับเชิญ

ความหยาบโลน ที่ใช้ไม่รุนแรงถึงขั้นโจ่งครึมจนออกอากาศไม่ได้ เพราะไม่ปรากฏว่ามีคำไม่
สุภาพคำใดที่ถูกดูตเสีย อย่างในช่วงที่ 4 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 18 กันยายน 2537 ที่เป็นการแข่งขัน
วอลเลย์บอลระหว่างทีมโซเดะและทีมโซดา ซึ่งผู้เล่นคนหนึ่งของทีมโซเดะคือ เลขาแหม่ม ต่อว่ากรรมการ

แหม่มแนะนำตัว

แหม่ม: ดิฉันมาจากซังคะ เป็นตัวสำรองคะ แต่วันนี้มาในฐานะเป็นเมีย
กรรมการด้วยคะ

โค้ชร้อนตัวรีบปราม

โค้ช: (เสียงจู้) จู้ๆ เดี่ยวค่อยคุยกันหลังจากเลิกแข่ง

แหม่ม: ไม่ต้องมาจู้ๆ เป็นจิ้งจกเธอไม่ต้อง

โค้ช: (เสียงจู้) เดี่ยวชาวบ้านเขางง

แหม่ม: แหม่มที่อายคะ ที่เมื่อคืนนะคะ เสริฟเอาเสริฟเอาคะ

(ช่วงที่ 4 รายการยุทธการขยับเหงือก, วันอาทิตย์ที่ 18 กันยายน 2537)

ส่วนคำหยาบที่พบนั้นก็ไม่มีกรรมรุนแรงจนเกินไปนัก เช่น “อึบ้า” จากช่วงที่ 4 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 4 กันยายน 2537, “สารระแน” จากช่วงที่ 4 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 2 ตุลาคม 2537, “ชวย” จากช่วงที่ 4 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 23 ตุลาคม 2537 และ “นั่งแพศยา” จากช่วงที่ 3 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 27 พฤศจิกายน 2537 อีกทั้งมีการใช้โวหารในการสร้างความลามก เช่น “ข้าวต้มมัด” จากช่วงที่ 3 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 23 ตุลาคม 2537, “เกาะข้าง” จากช่วงที่ 2 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 30 ตุลาคม 2537

การใช้คำสแลมด้วยวิธีการนี้เช่น คำว่า “กวนฮีน” จากช่วงที่ 3 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 30 ตุลาคม 2537 หรือสำนวนที่ว่า “เสียทองเท่าหัว...ให้โง่ ยอมเสียผิวโง่ๆ เอาไปเลย” จากช่วงที่ 2 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 20 พฤศจิกายน 2537 สำหรับทำทางที่ใช้วิธีการของความหยาบโลน เช่น เสนาดีกจับเสนาอรุณทำทาดูตปากอย่างหื่นกระหายในช่วงที่ 4 ของรายการประจำวันอาทิตย์ที่ 16 ตุลาคม 2537

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีการนำเสนอมุขตลกของรายการขบวนการ์ตูน

การเล่นตลกกับภาษาจะเป็นเอกลักษณ์สำหรับรายการขบวนการ์ตูน ในการสะท้อนความหมายของการนำเสนอมุขตลก ผู้แสดงมีการเล่นมุขตลกที่เกี่ยวข้องกับภาษาอยู่เป็นระยะๆ แม้จะไม่ต่อเนื่องอย่างที่ปรากฏในรายการสามคนอลเวง แต่สำหรับในรายการขบวนการ์ตูนแล้ว จะเป็นในลักษณะมุขเล็กมุขน้อยที่เล่นกับความหมาย สัมผัส ของคำมากกว่าที่จะเป็นชุดการแสดงอย่างจริงจัง อย่างใน *อะลาดิน ตอน 1* ออกอากาศวันจันทร์ที่ 19 กันยายน 2537 เมื่อพระราช ราชปทีโดยกล้วย นำผ้าห่มมาเปลี่ยนให้ธิดา หรือ หนูธิดาพูดกับพระราชอย่างเสียอารมณ์ว่า “เดี๋ยวมามาทำอะไรคะ เสียดี้จมาทำอะไรคะ” พระราชตอบกลับว่า “พูดเบาๆ ก็ได้ลูก พ่อยังเป็นโรคหัวใจไม่ประสบความสำเร็จ” อยู่ด้วย จนภายหลังจึงได้รู้ว่าคือ “โรคหัวใจล้มเหลว” ในความหมายของพระราช

พยาบาลสาว (หนู) บอกอาการกับแพทย์ที่มาตรวจ

อาการคุณหลวง (กล้วย)

พยาบาล: รู้สึกร่างกายจะอ่อนพัลมนะคะ

แพทย์ (แดนนี่) รีบซัก

แพทย์: อ่อนแอ

(พินัยกรรมมรณะ (1) รายการขบวนการ์ตูน, วันจันทร์ที่ 17 ตุลาคม 2537)

การเล่นตลกกับความหมายที่ปรากฏข้างต้นยังมีอีกมากมายในรายการขบวนการ์ตูน ลักษณะของคำพูดแบบต่างๆ ที่ใช้ประกอบกับวิธีการใช้ความงามทางภาษาที่จะได้กล่าวต่อไป เป็นสิ่งที่ยืนยันถึงความนิยมในการเล่นตลกกับภาษาของรายการนี้ ในชุดการแสดงเดียวกันนี้เองที่มีการเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวัน เมื่อแดนนี่กำลังตรวจอาการของคุณหลวงเช่นเคย ด้วยการนำเอาสเตทโทสโคปหรือหูฟังของแพทย์ มาทาบที่ดวงตาของท่านขุน แล้วบอกว่า “ตึกๆๆๆ ขณะนี้ช่องสัญญาณไม่ว่าง” อันหมายถึงสัญญาณตอบรับโทรศัพท์เคลื่อนที่เมื่อผู้ใช้บริการไม่สามารถติดต่อได้

ในชุดการแสดงเดียวกัน มีการล้อเพลงวัยรุ่นที่กำลังเป็นที่โด่งดังในช่วงเวลานั้น อย่างเพลงเพลงไหลของมอส เมื่อหนานหนุ่ม ราชปทีโดยชูศรี เชิญยิ้ม มาพบอนุภรรยา (ถั่วแระ) ของคุณหลวงสูงกว่าที่นัดไว้ เลยถูกต่อว่าเป็นเพลง พร้อมทั้งแปลงเนื้อความ “มาซังดีดีกว่ามาสาย” หนานหนุ่มรีบตอบรับทันที “มาสายยังดีกว่ามาซ่า” แม้จะไม่ให้ความหมายมากเท่าไรนัก แต่ก็ทราบได้ว่าเป็นการเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวัน ที่เป็นการนำเพลงมาล้อด้วยความสนุกสนาน

และเมื่อความรักที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นระหว่างหนูและเอ็ดดี้เกิดขึ้นในการแสดง

หนูในสภาพอดโรยจากเครื่องแต่งกายตามมาหา

ซิม (เอ็ดดี้) เมื่อรู้ว่าซิมกำลังอยู่ในพิธีแต่งงาน ซิม: จะมาทำไม

หนู: มาตามซิมหนะ

ซิม: ก็ซิมบอกว่ามาช่วยงานเค้าแล้วตามมาทำไม

หนู: รักของเราต้องเป็นอมตะ

ซิม: เข้าใจ ซิมเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างเลย

หนู: เพราะฉะนั้นเราเป็นคนจน ไม่มีโอกาสแต่งงาน

(วิวทิวทัศน์ทิวเขา ตอนจบ รายการขบวนการจี๊ดส์, วันศุกร์ที่ 4 พฤศจิกายน 2537)

ความรักระหว่างหนูและซิม หรือเอ็ดดี้ ที่ปรากฏอยู่ในรายการสร้างความสนุกสนานให้กับผู้ชมโดยทั่วไป แต่หากพิจารณาอย่างลึกซึ้งแล้ว ความรักที่เกิดสะท้อนความรู้สึกของผู้ชมหลายๆ คนในสังคมที่ตกอยู่ในสภาวะเช่นเดียวกับพวกเขา ซึ่งเป็นการเล่นตลกกับความรู้สึกในอีกลักษณะหนึ่ง

การล้อเลียนโดยคำพูดทั่วไป เป็นวิธีการนำเสนอที่ใช้มากที่สุด และคงหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะล้อเลียนสังขารของเหล่านักแสดงกันเอง ทั้งนี้เพราะนักแสดงแต่ละคนต่างมีรูปเป็นเอกลักษณ์ของตน เช่น ถั่วแระเคราแพะ, เอ็ดดี้หน้าผี, ดอนจุมูกบาน, เรปากยื่น, แदनนี่ฝรั่งโรดจิต, กล้วยหมาสงสัย ฯลฯ หากไม่เป็นที่สังขารของแต่ละคนแล้ว ก็จะล้อเลียนกันโดยสร้างลักษณะพิเศษขึ้น เช่น ปากเหมีน เป็นต้น

หากไม่เป็นการล้อเลียนสังขารแล้ว การใช้คำพูดทั่วไปเพื่อล้อเลียนเรื่องต่างๆ ในการแสดงก็มีไม่น้อยไปกว่ากัน ใน รายงานข่าว(2) ออกอากาศวันศุกร์ที่ 2 กันยายน 2537 แदनนี่ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ประกาศข่าวหญิงวิงวอนรัฐบาลให้ยื่นมือเข้าไปช่วยเด็กยากจนขาดการศึกษา ซึ่งขณะนั้นยื่นมือขวาเพียงอย่างเดียว หากยื่นมือซ้ายด้วยแล้วความสำเร็จย่อมเกิดขึ้นอย่างแน่นอน หรือการล้อดาราภาพยนตร์ต่างประเทศ มิเชล ไฟเฟอร์ ด้วยการเปรียบ ราตรี วิทวัส เป็น “ราตรี ไฟเบอร์” ใน *GHOST (วิญญาณ ความรัก ความรู้สึก)*(1) ออกอากาศวันพุธที่ 26 ตุลาคม 2537

ท่าทางที่ใช้ในการล้อเลียนนั้น เช่น การนอนลงกับพื้นคุกเข่าเอนตัวไปมาระหว่างที่คุยโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อหาคลื่นที่ชัดเจนที่สุดใน *แกะรอย*(1) ออกอากาศวันพฤหัสบดีที่ 6 ตุลาคม 2537 และในตอนต่อมา ผู้แสดงมีการใช้ท่า “โย” คือลูบตัวจากช่วงล่างแล้วสับตอกไปข้างหน้า ในการยกมือ และนอกจากนี้เพลงถูกนำมาใช้ล้อเลียนเช่นกัน

ฝึกलयร้องเพลง

กล้วย: (ร้องเพลง) ดาวเดือนลอยเคลื่อนบนฟ้า ไยตกลงมาติดบาได้สบาย

ติดแล้วจะมีอะไร ถ้าเขาไม่ได้เป็น ท.ทหารอดทน

(ท่อนพูด) คำคืนฉันยืนเดียวตาย เป็นซึกกลางติดกายอุจใจในลม

หนาว ข้างหลังซึกเกลื่อนแพรวพราว ติดตามตัวเราทุกราตรีกาล

เป็น ก.ซึกกลางอดทน หากินกับคนพิทักษ์ถิ่นแดนไทย ก็คนจะ

มาเข้าใจว่าฉันเก่าทำไม ฉันเก่าให้หายคัน

(7 ป่าช้า ตอนจบ รายการขบวนการจี๊ดส์, วันพฤหัสบดีที่ 13 ตุลาคม 2537)

มีการใช้เสียงจากเครื่องดนตรีเพื่อล้อเลียนการกระทำที่ผิดพลาดของผู้แสดงด้วยเสียง “แป่ว” ดังที่ปรากฏใน *อะลาติน ตอน 2* ออกอากาศวันอังคารที่ 20 กันยายน 2537 และ *พินัยกรรมมรณะ*(1) ออกอากาศวันจันทร์ที่ 17 ตุลาคม 2537 ทางด้านเครื่องแต่งกายมีการล้อชุดนักมวยด้วยกางเกงขาล้นและเสื้อขึ้นใน

ใน *มวยไทยสะท้านโลก ตอนจบ* ออกอากาศวันอังคารที่ 11 ตุลาคม 2537 อีกทั้งการใช้หินในการแปร่งฟันและหวีผมเพื่อล้อเลียนภาพยนตร์ต้นตำรับจาก *พริ้นส์ตัน* ออกอากาศวันพุธที่ 7 กันยายน 2537

อีกวิธีที่ไม่แพ้กันคือ การสร้างบุคลิกตัวละคร โดยใช้ทั้งคำพูด ท่าทาง ดนตรี อุปกรณ์และรูปร่างผู้แสดง ซึ่งคำพูดทั่วไปเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับการนี้มากที่สุด มักจะปรากฏในรูปของการลืมหูลืมตาในสิ่งที่สะท้อนบุคลิกตัวละคร เช่น “นี่เธอฉันเห็นผู้ชายบ้านที่ไร คิดยังไงไม่รู้” เป็นคำพูดของหนูจาก *นรกระพำภาค 1* ออกอากาศวันศุกร์ที่ 28 ตุลาคม 2537 หรือน้ำเสียงเรดของถั่วแระจาก *เหตุเกิดที่สน.(2)* ฯลฯ เป็นตัวอย่างของการสร้างบุคลิกตัวละคร หรือทำเดินโยกหน้าแอ่นหลังของถั่วแระขอความเห็นใจจากหนูใน *สาวเครือฟ้า(1)* ออกอากาศวันพฤหัสบดีที่ 10 พฤศจิกายน 2537 จนบางท่าได้กลายเป็นท่าเฉพาะบุคคลในที่สุด และได้นำมาใช้ระหว่างการแสดงด้วย เช่น ทานนกระยาง และท่าหมาขาคักของหนูใน *อะลาดิน ตอน 3* ออกอากาศวันพุธที่ 21 กันยายน 2537 และท่าเดินงอยของถั่วแระในตอนต่อมา ท่าปากสันของเอ็ดดี้ใน *เรื่องนี้ไม่มีชื่อ* *ตอนจบ* ออกอากาศวันอังคารที่ 15 พฤศจิกายน 2537

ที่พบมากอีกอย่างหนึ่งคือการสร้างบุคลิกตัวละครด้วยเครื่องแต่งกายที่ทำให้ชายกลายเป็นหญิงได้อย่างดีและในทางตรงกันข้าม เช่น แदनนี่แต่งชุดสวยงามในบทบาทของผู้ประกาศข่าวหญิงใน *รายงานข่าว (1),(2)* ออกอากาศวันพฤหัสบดีที่ 2 และวันศุกร์ที่ 3 กันยายน 2537 ตามลำดับ ขณะที่ถั่วแระในบทบาทคู่หมั้น ร.ต.พร้อม ใน *สาวเครือฟ้า* ทั้งสองตอนที่ออกอากาศวันพฤหัสบดีที่ 10 พฤศจิกายน 2537 และที่ออกอากาศวันต่อมา อาจจะเป็นผู้หญิงที่หน้าตาอัปลักษณ์ที่สุดที่เคยมีมาก็เป็นได้

แต่ถ้าด้วยลักษณะของผู้แสดงเองที่สร้างเสียงหัวเราะคงจะหนีไม่พ้น เอ็ดดี้ จาก *วิวาทมหาประลัย ตอนจบ* ออกอากาศวันศุกร์ที่ 1 พฤศจิกายน 2537 และ *เรื่องของคนร่วมห้อง(1)* ออกอากาศวันจันทร์ที่ 28 พฤศจิกายน 2537 เครื่องมืออีกชิ้นหนึ่งในการสร้างบุคลิกคือ อุปกรณ์ประกอบฉาก อย่างเช่น ถึงแก๊สที่ทำเป็นถุงไม้กอล์ฟใน *กากี(2)* ออกอากาศวันอังคารที่ 1 พฤศจิกายน 2537 และมีการใช้เทคนิคทางโทรทัศน์ในการสร้างอิทธิฤทธิ์ของตัวละครใน *อะลาดิน ตอน 1* ออกอากาศวันจันทร์ที่ 19 กันยายน 2537 ด้วยการใช้เทคนิคพิเศษระหว่างการตัดต่อโดยทำให้เหมือนมีเงาตามตัวละครตลอดเวลา

ตารางที่ 7.3 แสดงวิธีการใช้ชุดลกของ รายการขบวนการจีสัน

การล้อเลียน

คำพูด: เด่นสูทแชมป์, ยูอี้/ยับเยิน, เลิศมากยะ..., คันสนีย์ สมานแพลยา, ถั่วแระ-หน้าเหมือนแพะ, คำราม ท่วงท้วงศรี, นำขบวนนำไปเผา, อ็อกพอร์ต/อ็อกวอลโว่, เย็นซึ้ง, อุบะๆๆ, แผลงสาบ, วงฟองน้ำ, หน้าคนโบราณ-กล้วย, คอ2 คอ3 คอห่าน, กอผักปอด-หนู, ด้รมเมเยอร์/เมียน้อย, วัดเบ็ง, นั่งถักไหมพรมเสร็จไม่มีคนเรียก, ควายปัญญาอ่อน-แดนนี่, หน้าผ้าซีริว-ถั่วแระ, ยับปาดับปาดู, ไก่ย่างห้าดาว-หนู, ไก่ย่างห้าดาว-หนู, อะวาโทชิยูทิวี่, ควาย-กล้วย, หมาเนา-ถั่วแระ, ห่า, เซลป์โคซ, หน้าปีเตอร์แพน-กล้วย, หมาฝรั่งเนา-แดนนี่, ทำอะไรก็ได้มาเพีย, คนไม่ใช่แมว, ตีมาก..., นกหัวขวาน-สังข์, ซี้ตากรัง, จิ้งจกตากแห้ง-สังข์, กุ้งกุลาดำ-หนู, บิมน้ำมัน-สถานที่, แรเงเลอร์, เพลงมั่งสายบัว-ถอนสาย

บัว, หน้าฟิล์มxray-เร, พนักงานไฟฟ้า-เร, ปลัดผิด, อปรีดิ์, ขยะหน้าแฟลต-กล้วย, ตูด, ได้คะ, บั้งก็-จุมุกกล้วย, อย่า
 ตลกมากป็นีตลกตายเยอะ, อุ๊ยคดีนี้ต้องประหาร, เลียงผา-ถั่วแระ, เคยเผาคลองเตยมัย, นกอีหลุม-หนู, จิ้งจก-เร,
 ปัญญาเริ่มอ่อนแล้วนะ, ถนนบางโคล่แจ้ววิณะ-คิ้วถัสแระ, ปลาตุก-ถั่วแระ, ผีเน่ากับโลงศพ, ปากเหม็น, ทำ-ทาม, just
 moment please, คนล้มทิ่มข้ามแต่เทียบช้ำ, คลองเตยยังไม่สิ้นคดี, ไฟไหม้ก็ครั้งยาเสพติดก็ยังไม่หมด, กรุง
 ศรีคลองเตย, ทามา-กล้วย, ฮู้ๆๆใหญ่ๆๆ, ทองลาย-วนิดา, แปะ-ถั่วแระ, มิสทิน, หมอโรคจิต-แดนนี่, ค้างคาวแม่ไก่-
 ถั่วแระ, เสาดกน้ำมัน-ถั่วแระ, ป้าทอง, ทามาทากรงไม่เจอ-กล้วย, สิงโตตีนนอน-กล้วย, สิงโตหน้าโบสถ์, หน้าวังเวง,
 ตะกวด-กล้วย, บอกให้รู้นะคลองเตยพี่เผาเอง, ดักแด่-กล้วย, วังมะกรูด-วังตะไคร้, แดกควาย*, ตะไคร้-เคราถั่วแระ,
 โกะจำปานะโกะ, หลงทางเสียเวลา หลงรัชดาติดเหมงจ่าย, ลูกออฟ, เซนต์เทโรซ่า, ศิษย์วัดเส้าหลิน-แดนนี่, โดนหมา
 ไล่กัดหรือไล่กัดหมา, ออกนอกรับเยอะ, ทำหน้าแก่, หน้าตาแบบนี้ไม่เอาเป็นเพื่อน, หัวเราะเป็นเพื่อนเล่นเทรอ, มิสทิน
 คนที่ตายหรือเปลา, ขำตาย, ทามาสงสัย-กล้วย, พุดจาไม่ดีก็สองคะแนน, หน้าตาแกลดูไม่ค่อยพร้อม, เอสแอนด์พี
 ออโต้ชาวด, กานดาบาร์เบอร์, พ่อหรือแม่เป็นหนอน, จะอ๊-เหนือ, ดอกอูตพิด-ถั่วแระ, ทำโดย-เหนือ, ท้อฟฟ์ผูกโบว์-ถั่ว
 แระ, หมี่ควาย-ศรีทนม, กล้วย, ยาคุลท์*, เขอกินปลากังมาเทรอ, ธานินทร์, ปลาหลด-ถั่วแระ, หมู-จันทนา, สิงถือ
 กล้วย-หนู, มีทุกขร่วมทุกข์ มีสุขร่วมเส้า, ผีหัวแห้ว-เอ็ดดี้

ทาทาง: สายหนาแบบยูอี้, ทาตาสมตำ, กมดูขาว, ยอชาติฉาบ, ทาปูโต, เสยผม, เทากวักเรียก, ทาปากหอย-เร, โนต, ทาคลิน, ทา
 โย, แลบลิ่นแผลิบๆ, ทำทำค่านับของเต

ดนตรี: เพลงไปลงนรก, เพลงกระสือ, เพลงนางแมว, เพลงไม่ยากหรอก, เพลงโย, เพลงชายออกหัก, เพลงท. ทหารอดทน, เพลง
 ม้าชา, เพลงสาวเจียงใหม่, เสียงฆ้อง ปุย... โอ๊ย... บู้ด, แป้ว... ว... ว...

อุปกรณ์: โทรศัพท์เคลื่อนที่, เช็คไบโต, ชุดนักมวย, ขวานตามใหญ่มาก

การสร้างบุคลิกตัวละคร

ทาทาง: คาย, กล้วย-ตาโปลง, งอนบิตไปมา, ลูบเครา, ทานกรกระยาง-หนู, ทาซาเป้-หนู, ทำทำตีปึกเป็นโก, โโก... เมี้ยวๆๆ, เดิน
 โยกหน้าหลัง-ถั่วแระ, แยกเขี้ยว, ยกมือไหว้-หนู, เต็นย้วยวน, ทาหมากัด, ทาเหมือนเด็ก, เดินกริดกราย, ฮือ... ว่า,
 หัวเราะ, ตีกรรเชียง, กินปลา, เมื่อไรจะเดินแกผ้า, นั่งยองๆ, เอาหัวลง, กริดกราด, คนแคระ, ยิงปืนแต่ไม่ตาย, อิบ
 ราฮิม... ด่าพูดด่าวาย, แหกปากกระที่บเท้า, เสียงติดอ่าง, เต็นสายออก, ทำทำตีกอล์ฟ, เอ็ดดี้, ขโมยอาหารกิน, กัด-เกลี้ย,
 พุ่มพ่าย, เด็กนอก, แอว-เหนือ, กระเดะ, ขอนแก่น, ขอนแก่น, งอน, จะได้กินกระทงหรือยัง, หน้าสั้น-เอ็ดดี้, เสียวไว้อย,
 เสียงท่มตำ, เต็นทาสายฉน-สายหัวกระตุก, ทำทำผีหลอก, ทำทำผีหลอก, ทำเซินอาย, บัดผม, คุยโทรศัพท์, เดินรองเท้า
 สันพลิก, เบงกล้าม-หนู, หน้าเดิน, ร้องให้พุ่มพ่าย

คำพูด: โโก... เมี้ยวๆๆ, ฮือ... ว่า, เมื่อไรจะเดินแกผ้า, คนแคระ, อิบราฮิม... เสียงติดอ่าง, เต็นผมถีบให้ขอรับ, กัด-เกลี้ย, พุ่ม
 พ่าย, เด็กนอก, แอว-เหนือ, กระเดะ, ขอนแก่น, จะได้กินกระทงหรือยัง, เสียวไว้อย, เสียงท่มตำ

อุปกรณ์: ชายแดงหญิง, แต่งชุดคทาหญิง, มือปลอม, ชุดกระโปรงแขนกุด, ผีค้อยาว, กรรไกรตัดหญ้า, สมุดโทรศัพท์, ไม้กอล์ฟ

ตัวละคร: เอ็ดดี้, เพชรา

การใช้ความงามทางภาษา

คำพูด: ซี้เจิ้น, ซี้อาน, เจริญฮวบๆ, ไม่มีสามเป็นตัวเป็นตน, พุดดั่งๆ ตาไม่ดี, อดแบกกระสอบ, คนตาย-ไต, hi speaking Mr
 ถั่วแระ you OK, เผาเผา-ไฟไหม้, อาเจียน-อาจารย์, เช็กโซโฟน, เป่ากลอง, ตีตกลอง, ปราสาทเสาดเดียว, อินคา-ไนรต,
 ให้ใครเป็นใคร, คทา-กะทิ, ตีลังกา-ตีลังแป้บ, พะไล้หม้ออ้วน, ดอกกระทือ, เฟร็ด-เฟรช, ต่อมโมโห, ขึ้นกลอง-ขึ้นเมรุ, ที่
 กุหลาบ, สดุนสะไพร์, สตริง-สตังค์, อารมณ-อาวูธ, อีเค็บ, เต้า, ลูก love, ไกลท้อง-ไกรทอง, ครางนกถือที่อ-เนาวรัตน์,

ฮูป,ติดตาม-ติดแป้ง,ก.ช.ค.ง.ย.ว.,ทูนกระหม่อม-ทูนกระโหลก,เปิดๆๆๆๆๆ,รุมตอม-รุมรัก,ตาดีดักตันทาลตอ
 ใต้ต้นตาลต่ำตูดตาดำใต้ต้นตาล,เจ้าชาย-เจ้ามือ,จัสมาล,กิน-หมิ่น,เย็นสะด้าย-เขมร,ถวายสังฆทาน-ถวายบังคม,
 สามท้าว-ท้าวเดียว,เนื้องอก-เนื้อคู่,สามหม้าย้ม,เมียนเฮย,บ่แม่น-อีสาน,บ่แม่น-อีสาน,คับที่อยู่ได้ คับใจฉันก็อยู่,
 ล้าน-ร้าน,รองตะแลบแปล็บ,ที่ไหนดี-ที่แพง,เวิน-เวิร์ลด์,หมอรักษา-หมอขวัญ,ปานนี้-ป่าสงวน,ผ้าไกร,กลาง-ราง,พอ
 นาค-พอ,วิก-วิก07,พันธุ์-พันธ์,สตางค์เป็นปีก,ตักบาตร-ตักทกลิ่ง,ขึ้นหน้า-ลิ่ว,สลึง-สตริง,เย็นตาไฟ-ไมโครโฟน,
 มโหรี-มโหรี,เสี้ยว-เสี้ยว,ไกองามเพราะชน คนงามเพราะแต่ง พลอยงามเพราะเพชร,เบ้เซ่งฮวด,โต๊ะดิน-โต๊ะจีน,ผัด
 อีชีว,งานวันคุณแม่เจ็บปวด-วันเกิด,ฮ้อน-อีสาน,กระบี่-ระนอง,เพลงน้ำตาหล่นที่โคราช-เสียน้ำตาที่คาเฟ่,เทวัญ-
 เทวิน,ควย-ขวย,ค้อยๆ มาอีหยังกะ-เหนือ,แม่ประนอม,เสียงครวญจากช่องแคบ-ตด,ที่นั่ง-ที่ดิน,โต๊ะใจโหมะเลย-
 ถั่วแระ,ริงไซค์-ลิงไซร์,19 มงกุฎ, I want a ticket,นครสวรรค์-นครราชสีมา,ไม่เชื่อก็จ่ายสด,คนนะไม่ใช่เครื่อง
 บิน,ควย-ขวย,รวมหัว-รวมตัว,โรงแรม-โรงพัก,เสียงกระเทย,บู้นางงาม-บู้คอก,โหล-ไห,บุญโปลัง,จ่อย,หนู,คุณ
 เนรช่วย,สาธุประดิษฐ์,ออกตุ้ยเน-ออกหนังสือพิมพ์,เป็นลูกผู้ชายไรซึ่งลูกผู้หญิง,good luck to you บัง
 กาโลบ่มบีม,นักเก็ง-นักเลง,ตรวจน้ำ-ตรวจจมิเตอร์,อีสาน,ทหารราบ-ทหารน้ำตก,นำเทเวร์-นำสมเพช,อย่าว่าแต่
 ผมชอบ ชนจักแร้งชอบเลย,คนดู-คนดู,ไอ้ฟ้าย,นางตานี-นางเล็ง,เพลงน้ำตาจ๋าเอก-น้ำตาจ๋าโท,ใส่สุด-สิ้นสุด,โอม
 วาเฮวฮอก มาร็อกทุกที,เปาบุ๋นจิ้น-เปาเอ๋มวอช,มอญ,สัตว์,Hey man why you don't open the door for
 me, บได้วาวจั้งสิ้น-อีสาน

การสร้างความสัมพันธ์ในสถานการณ์

คำพูด: 3.4. เอี้ยว,ขม-เขมร,พอกินคนไปไหนหมด,ตายหา*,แมวน้ำ-เอ็ดดี,,,,

ท่าทาง: ใส่สูทแบกกระสอบ,เป่าหนังหนอง,ตะครุบซี,ทำท้าว,ถือดอกไม้จันทร์,ทำตัวสันเหมือนโดนไฟดูด,คายไซ้แดง,
 กลืนกระบี่,เป่า(ลม)แซ็กโซโฟน,หอบแฮกๆ,ลูบไหล่,บีบไหล่

ดนตรี: เสียงตุ๊กแก,เพลงงานศพ,เพลงกระต่ายห่อไฟ,เพลงไม่รู้-ทอม,เพลงหนุ่มนาข้าว,เพลงนางแมวสีสวาด,เพลงแดด
 ออก,เพลงงเด็ก,เพลงบายศรี

อุปกรณ์: เทียนไข,แปรงสีฟัน,รูปคนจริง,ยาเหน็บ,ถุงก๊อปแก๊ป,ถังแก๊ส,ควันทูหรือออกที่คอ,ปลากะพง

อาการโครมคราม

คำพูด: เอาเปลือกหูเรียนข้างใส่,ตี,ชก,สะดุดล้ม,โยนคชา,วิกหล่น,เตะ,ทำตักแตน-ถั่วแระ,ถีบ,แระโดดเอาเป่าที่มหน้า,
 นวด,เคาะหัว,กระต๊บบ,ตบหน้า,หงายหลัง,เพลงนางแมว,เหยียงของลงพื้น,ก้าวพลาด,เล่นน้ำตาเทียน,เอาเงินตบหัว,
 ทกล้ม,ถอดผ้าถุงวิ่งเข้าฉาก,ทุบตี,ถีบ,เข้าพลิกเกือบล้ม,ดึงหน้า,ชกมวยกัน,เดินชนฝา,ก้าวขาขว้างนั่งโซฟา ,ตีมือ,
 หยิกแก้ม,ตบปาก,เคาะหัว,เอาไม้ตีหัว,หญิงคร่อมหัวชาย

ความหยาบโหล

คำพูด: ตีฉิ่ง,ตีรั้งแตน,ไอ้หน้าชน,เลือก*,พันธ์,พ้อมึง,สฤษ,อีมารร้าย,เลือก*,หมาบแตก

ท่าทาง: กอด,นั่งอ้า,จับปาก,ชายปล้ำชาย,จับนม,จับจู

อุปกรณ์: กางเกงใน

* ถูกดูเสียง

อีกวิธีคือ การใช้ความงามทางภาษา เช่น ใน มวยไทยสะท้านโลก(1) ออกอากาศวันจันทร์ที่ 10
 ตุลาคม 2537 เมื่อตอนบอกให้ราตรีไปประกาศโฆษณา "ลงหนังสือพิมพ์ออกตุ้ยเน" ด้วยเหตุที่ทีวีไม่มี อยู่ใน

ช่วงจำนำอยู่ ในรายการนี้มีสำนวนที่น่าสนใจอยู่หลายสำนวน เช่น “ผิวเป็นไฟเมียเป็นน้ำมันเป็นชิน” จาก *สาวเครือฟ้า ตอนจบ* ออกอากาศวันศุกร์ที่ 11 พฤศจิกายน 2537, “เป็นลูกผู้ชายเสียเปล่า ไร้ซึ่งลูกผู้หญิง” จาก *มวยไทยสะท้านโลก(1)* ออกอากาศวันจันทร์ที่ 10 ตุลาคม 2537, “ชิงปลาเกิด” จาก *วันลอยกระทง* ออกอากาศวันพฤหัสบดีที่ 17 พฤศจิกายน 2537, “เอาพิมเสนไปแลกกับกะปิ” จาก *ดินเนอร์กับท่านเซอร์* ออกอากาศวันพฤหัสบดีที่ 24 พฤศจิกายน 2537 เป็นต้น

การสร้างควมสับสนในสถานการณ์จากคำพูดทั่วไป เช่นใน *เหตุเกิดที่สน.(2)* ออกอากาศวันอังคารที่ 8 พฤศจิกายน 2537 เมื่อถั่วแระเข้ามาแจ้งความกับตำรวจถึงเรื่องราวที่ตนถูกข่มขืนด้วยน้ำเสียงที่รินทงในชีวิต แต่การณ์กลับกลายเป็นว่าตนยินยอมให้ข่มขืน และเรื่องราวทั้งหมดนั้นนำมาเล่าสู่กันฟัง อีกความสับสนหนึ่งที่เกิดขึ้นคือ จากการร้องเพลงสวดใน *สงสารพ่อนาค ตอนจบ* ออกอากาศวันพุธที่ 28 กันยายน 2537 โดยแทนที่หมอขวัญจะร้องเพลงทำขวัญนาคแต่กลับร้องเพลงสวดศพ และในตอนเดียวกันที่นักวนิดาทำเสียงตุ๊กแกในงานมงคล ถือเป็นเรื่องไม่ดี สร้างความสับสนให้แก่ผู้อื่นอย่างมาก

หรือกับการที่กล้วยนำ “มัน” มาให้เรผู้เป็นพ่อ ในขณะที่เรหมายถึงหัวของถั่วแระคู่อาฆาตจาก *พ่อเลี้ยงเวียงพิงค์* ออกอากาศวันพุธที่ 16 พฤศจิกายน 2537 การสร้างความสับสนด้วยเครื่องแต่งกายเกิดขึ้นเมื่อถั่วแระสวมชุดผีหัวขาด โดยมีมือถือหัวที่สับหรืออยู่ แต่คอที่วางสามารถพันควันได้จาก *7 ป่าช้า ตอนจบ* ออกอากาศวันพฤหัสบดีที่ 13 ตุลาคม 2537 มีการใช้เทคนิคทางโทรทัศน์ในการสร้างสถานการณ์คือ การตัดภาพสลับระหว่างการตีกลองของแดนนี้และกล้วย ด้วยลูกกลองที่กำลังลงหลุมและไม่ลงหลุมจากการแข่งขันในสนามจริงใน *กาก็ ตอนจบ* ออกอากาศวันพุธที่ 2 พฤศจิกายน 2537

อาการโครมคราม่วนวาย เกือบทั้งหมดเกิดขึ้นโดยทำทางและมากกว่าครึ่งเป็นทำทางที่สร้างความเจ็บตัว มักเป็นการตีหัว เขกหัว เคาะหัว ตบหัว และความเจ็บตัวอีกอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นคือ ความซุ่มซำม มักเป็นการสะดุดทกล้ม หรือทำวิกหลุด อย่างใน *มิใช่ดั่งที่ตั้งใจ* ออกอากาศวันจันทร์ที่ 3 ตุลาคม 2537 เมื่อชูศรีสะดุดทกล้มในโรงภาพยนตร์ขณะที่พายุซุ่มเข้าชมภาพยนตร์

เมื่อ ความหมยาบโหลน เป็นของคู่กับตลกคาเฟ่ โหลนเลยที่จะไม่มีปรากฏในรายการขบวนการ์ตูนเส้น แต่ตัวมีการดูตลกเสียงคำบางคำที่อ่านปากได้ว่า “เสือก” ใน *เหตุเกิดที่สน.(1)* ออกอากาศวันจันทร์ที่ 7 พฤศจิกายน 2537 ที่เบาในความรุนแรงลงมาหน่อยเช่น “อิมาราย” จาก *กาก็ ตอนจบ* ออกอากาศวันพุธที่ 2 พฤศจิกายน 2537, “ทุเรศ” จาก *เหตุเกิดที่สน.(2)* ออกอากาศวันอังคารที่ 8 พฤศจิกายน 2537, “เด็กสตุล” จาก *กาก็(2)* ออกอากาศวันอังคารที่ 1 พฤศจิกายน 2537

มีคำว่า “พัน” ที่ถูกใช้เป็นคำสแลงใน *คลื่นลมหมอพัน* ออกอากาศวันจันทร์ที่ 24 ตุลาคม 2537 หรือคำว่า “ตีลัง” ใน *คืนสู่เหย้าชาวดุริยางค์* ออกอากาศวันจันทร์ที่ 5 กันยายน 2537 ยังมีการใช้โวหารภาพพจน์แสดงความหมยาบโหลนคือ เมื่อหนูอาสา “จะตีรังแตน” ราตรี วิทวัสใน *คืนสู่เหย้าชาวดุริยางค์(2)* ออกอากาศวันอังคารที่ 6 กันยายน 2537 และมีคำพูดทั่วไปและทำทางทั่วไปที่สื่อถึงการนี้ในเวลาเดียวกัน

กลวิธีการนำเสนอमुखตลกของช่วงไลฟ์โชว์ รายการทไวไลท์โชว์

การเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวันเป็นลักษณะที่พบมากในการนำเสนอความตลก โดยเฉพาะที่เป็นเรื่องเพลง อย่างใน *คณะดี ดอกมะดัน* ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 20 พฤศจิกายน 2537 เมื่อตี ประกาศ โพลงออกมาว่า “บุคคลใดดูถูกสะตอ บุคคลผู้นั้นบ่อนทำลายชาติ” ดำเพื่อนร่วมคณะสงสัยจึงถาม “ดูถูกยังไง” ดีจึงอธิบาย “นายกก็กินสะตอ รองนายกก็สะตอ ผมงก็สะตอ สะตอจงเจริญ” ในช่วงเวลานั้น ชวน หลีกภัย เป็น นายกรัฐมนตรีมีถิ่นกำเนิดที่จังหวัดตรัง รองนายกรัฐมนตรี คือ บรรณัติ บรรทัดฐาน เป็นคนพื้นเพจังหวัดสุราษฎร์ธานี และดี ดอกมะดัน ที่เป็นคนจังหวัดปัตตานี การเล่นกับเรื่องของชนชั้นปกครอง แม้จะเป็นเพียงแค่ การพูดถึงโดยอ้อมก็จัดเป็นลักษณะการเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวันอย่างหนึ่ง

ตัวอย่างอื่นที่ปรากฏสำหรับการเล่นตลกในลักษณะนี้คือ เมื่อสายัณห์ ในชุดการแสดงเดียวกัน ร้องเพลงเรกเก้ แอมบาสซาเดอร์ ในท่วงท่าและลีลาอย่างสายัณห์ สัญญา ทั้งที่เพลงที่ร้องไม่ใช่เพลงของสายัณห์ สัญญา แต่ผู้ล่อก็สามารถนำมาเล่นกับลีลาของสายัณห์ สัญญาได้อย่างกลมกลืน เรียกเสียงหัวเราะ ไม่เพียงเท่านั้นที่สายัณห์ได้แสดงบทบาทของตน ยังปรากฏการร้องเพลงอย่างสายัณห์ สัญญา ในส่วนอื่นๆ ของการแสดงอีกด้วย

มีการเล่นตลกกับความรู้สึกในคณะเดียวกัน แต่เป็นชุดการแสดงที่ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 16 ตุลาคม 2537 เมื่อลาวถูกเห็บแหมถึงท้องถิ่นที่ให้กำเนิดต่างๆ นานาผ่านทางรูปร่างหน้าตา เมื่อตีพูดว่า “หน้าแบนกลมดินะ อ้อยเอามี้อจับ ข้าวควัดติดมือเลยเห็นเปล่า...วัยแหมมติดจุมก...นี่อะไร มะละกออย่าเทรอ” ลักษณะที่ดีพูดถึงเป็นเอกลักษณ์ของคนอีสานที่มักจะถูกนำมาพูดถึงในทำนองเหยียดหยามอยู่เสมอ แม้ภายนอกจะสร้างความสนุกสนานให้กับผู้ฟังทุกคนในท้องถิ่น และคนต่างถิ่นอย่างมาก แต่ลึกลงไปในความหมายแล้ว ความรู้สึกที่ต่ำต้อยเป็นความหมายที่ปรากฏผ่านการนำเสนอความตลกในลักษณะนี้

ส่วนการเล่นตลกกับภาษามักเกิดใน *คณะยาว อยุรยา* กับสารพันปัญหาที่ถูกหยิบยกขึ้นมาถามกันอย่างสนุกสนาน

พอมถามคนอื่น

พอม: ปลาอะไรหนักที่สุด

เขี้ยว: ปลาวาฬ

พอม: ปลาไส้ตัน

หัวเกรียน: แล้วปลาคือไรยาวที่สุด

เขี้ยว: ปลาวาฬ

หัวเกรียน: ปลาเข็ม

เขี้ยวพูดพร้อมกับทำท่าขนาด

เขี้ยว: ปลาเข็มตัวแค่นี้เอง

หัวเกรียน: เอาตัวร้อยลิ ยาวอีกตั้งหลายหลอด

(คณะยาว อยุรยา ช่วงไลฟ์โชว์ รายการทไวไลท์โชว์, วันอาทิตย์ที่ 30 ตุลาคม 2537)

ลักษณะการเล่นตลกกับภาษาเช่นนี้เป็นที่คุ้นเคยกับการแสดงที่ไม่เน้นในเรื่องท่าทางมากเท่าไรนัก หากแต่ผู้แสดงจะต้องมีความเข้าใจในความหมายร่วมกันเป็นอย่างดี สำหรับวิธีที่เรียกเสียงฮาได้เสมอและใช้ได้ทุกเมื่อคือ การล้อเลียนด้วยคำพูด เช่น เมื่อไนต์คลับปิดตัวลงตลอดเวลาเรื่องใบหน้า และไม่ได้ล้อเลียนเพียงอย่างเดียวยังเปรียบเปรยด้วย ใน *คณะยาว อยุธยา* ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 30 ตุลาคม 2537 มีการพูดถึงภรรยาของยาว ด้วยคำไม่สุภาพโดยท้าวเธอ “โง่” ยาวก็ล้อเลียนกลับถึงเครื่องแต่งกายของภรรยาท้าวว่า “ใส่เสื้อชั้นในยังว้าก” “รุ่นล่าสุดข้างหน้ามีกระเป๋าดังค์มีชิปรูต” และยังต่อด้วยว่า “ริมฝีขอบเขียว ไม่ใช่ลิ้นว้ายลิ้นแดง”

มีการล้อเลียนนักร้องรุ่นเก่าอย่างสุรพล สมบัติเจริญ ด้วยน้ำเสียงทุ้มต่ำอันเป็นเสน่ห์ของเขาใน *คณะชูเปอร์โจ๊ก* ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 4 กันยายน 2537 และสำหรับคณะตลกที่มี “ตัวอีสาน” ประจำอยู่ จะได้ยินการล้อเลียนด้วยภาษาถิ่นอยู่เสมอ การล้อเลียนในอีกลักษณะหนึ่งที่สุเทพ คณะชูเปอร์โจ๊กมักจะโดนเป็นประจำคือ การถูกจับหัวเนื่องมาจากมีสังขารเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้พบเห็น จึงมักจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะไม่เล่นถึง เช่นใน *คณะชูเปอร์โจ๊ก* ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 23 ตุลาคม 2537

ถ้าคณะตลกใดมี “ตัวสายัณห์” ทำประจำของเขาก็จะถูกนำมาล้อ ด้วยลีลาสะบัดไม้คี่ สายคอ และแต่งหน้าเพิ่มเติมด้วยเครามหาเสน่ห์เช่นใน *คณะดี ดอกมะดัน* ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 16 ตุลาคม 2537 ในขณะเดียวกันแต่เป็นการออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 20 พฤศจิกายน 2537 เมื่อด้าออกมาสอนร้องเพลงอุปกรณ์ที่พกติดตัวมารอบเอว คือ วิทยุติดตามตัวเพื่อล้อใครหลายคนในสังคมปัจจุบัน

ตารางที่ 7.4 แสดงวิธีการใช้มุกตลกของ ช่วงโลโก้โชว์ รายการทไวไลท์โชว์

การล้อเลียน

คำพูด: ภาพx-ray-สุเทพ, ซาตรีลีลลอันเบียด, อริสมันต์-อริสเผือก, ผมเส้นไหนครับ, หอมหัวใหญ่ขอนแก่น-สุเทพ, หน้ามันเป็นผีโง่, สังกะสี-เครื่องแต่งกายผอม, ผู้ชายชอบโกหกเมีย, คนรวยลำบาก เธอไม่เคยรวยอย่ารวยเลย, ใช้โทรศัพท์ตราอะไร, จัน-ระยอง, ต้ม, ศาลพระภูมิ-ดักแด้, แท๊กซ์มิเตอร์-เครื่องแต่งกายดักแด้, ลูกกระตังแม่กระสือ, เอากระเทยมาเป็นตัวขมขื่น, นำประเทศ-นำนักร้องเข้าโรงแรม, ขวานฟ้าหน้าดำ, ต้องการแพลต, เป็นเปาเป่าก็เผา, ยามเก็บเงินตลาด-จะเอ๋, ผู้หญิงน่ารักกันใหม่ๆ...แต่พอแต่งงานแล้ว...ผู้หญิงน่ารักกันใหม่ๆ...แต่พอแต่งงานแล้ว...ตะกร้อเการองเทาขอ-เขียว, ดักแด้, มีผิวผิวดคิดจนตัวตาย, ตีตายแล้วจะได้ไม่แยกวาง, ไตรภพ-ไตพิการ, ขาวคั่วติดมือ, มันจะกัดมัย, ต้นมะเขือ-ลาว, เสียงสุรพล, แห้วสุพรรณ-สุเทพ, แห้วสุพรรณ-สุเทพ, หมาสลัดหมัด-สุเทพ, ไปตลาดนุ่งกางเกงในสองตัวเธอ, เมียโง่, ปา-ปลา, มันคืออะไร, รักเอ๋อย่าลืมซื้อค็อกโกบาร์, รมต, โดนซี่, พ่อหัวอุบาทว์, ลาวอุปถัมภ์ลาว, เต็มใจเกิดหรือเปล่า, น้ำขิงสักถ้วยมัย, พาเมียไปทำหมันนะ, มองแล้วเหนื่อยวะ, บีบต้มถั่ว, อาจารย์นะครับไม่ใช่หมอนวด, นายก็กินสะตอ, สะตอจงเจริญ, ไม่ยิงก็นกแล้วพอยังกินาเกลียด

ทางทง: จับผมสุเทพ, แกว่งหาคะลีน, ทำทาสายหัวสายัณห์, ทาสายัณห์สวัสดี

อุปกรณ์: โทรศัพท์เคลื่อนที่

การสร้างบุคลิกตัวละคร

คำพูด: เสียงกระเดาะ, นึกแล้วว่าเธอต้องมา นึกแล้วว่าเธอต้องนึก, กินข้าวบ้านเธอกับฉัน, เปิดพัดลมเสียง, ไล่ต่ำกว่าพันก็
 คับตัว, ลูกสาวฉันเป็นผู้หญิง, เสียงเด็ก, เสียงกระเทย, เสียงต่ำ, เสียงสูง, เสียงยาน, เราไม่ใช่ผีแก่สะนะ, เจริญพรญาติ
 โยม, เสียงเด็ก, คิดแบบที่เธอกำลังคิด, ขนาดหลับยังหยุดไม่ได้เลย, เสียงเมา, คนนะไม่ใช่แมว, โต๊ะใจโหมะเลย, ได้,
 เหวย, แทนหมบกิน-อีสาน, อย่าลืบลูกคุณเป็นเกย์หรือเปล่า, กระเทียมจาชิติน, เสียงเล็ก, เสียงใหญ่, พืมเมียแล้วชะ, เสียง
 สายัณห์, คนนะไม่ใช่แมว, เสียงแหลม

ท่าทาง: ทำท่าตึงตอง, ทำทาสวัสดิ์, ท่าทางกระเทย, เดินเซมชอย, ทำเมา, กินเหล้าทางตา, กินเหล้าทางรกแร, ทางอัย, ทำท่าทวน
 ทูราย, เดินทามอส, เดินท่าลิง, เดินท่าดำส้มดำ, เดินบิดไปมา, เดินท่าตึก, เบ่งกล้ามเนื้อ

อุปกรณ์: ชุดเปาบุญจีนสี่แดง, ชุดยกทรง, ชุดผี

การสร้างความสัมพันธ์ในสถานการณ์

คำพูด: เชิญดูตุ๊กตา-น้ำชา, แล้วเมื่อไรจะมาดอน, ข้าวกำลังไปเกี่ยว, หัวหน้าที่้องก็เดือน, นึกว่าชาตินี้จะไม่เจอซะแล้ว,
 ไล่เดือน, ตุ๊กแก, ไม่ได้ตื่นมาพักผ่อนเปลี่ย, ทำเล็บฟรุ้งน้ำมาเอา, ตากลอง, จังโกลุยเท็กซัส, หมาเท่าเครื่องก็ดับ, เบรค
 ต้องเอาเทาราลอ

ท่าทาง: อมไม้เค้เขาปาก, ทำเป็นตุ๊กตา

ดนตรี: เพลงจำใจ, ทำนองหมอลำ

อุปกรณ์: ถุงพลาสติก, มะเขือยาว, ข้าวโพด

การใช้ความงามทางภาษา

คำพูด: หลอดถอยหลัง, ชลบุรี*-ชนบท, ซ้อมร้องมาร้อยแปดยกแล้ว, เขาก็ปัก-อีสาน, เต๋อ-อีสาน, เต็มก็เอาไปทิ้งสิ, นกสองหัว
 -ลินจัย, ฉัตรชัย, สมน้ำพื้นผม, ชุดนี้ร้องดัง, หัวดำ-หัวไม่หงอก, เป๊บบ-สองเป๊บบ, ก้นยา-พฤศจิกายน, ชะนีแก่-โย่ง, จิตร
 กร-ฆาตกร, บนลัง-บัลลังก์, ชายใดที่ยักยอกเงินเมียไปเลี้ยงหญิงอื่น ชายนั้นยอมเป็นทุกซ์, ไม่ต้องมาคิด, ไม่ต้องมา
 มอง, เช็ดแล้วผู้ชายเคยแล้วเช็ด, เช็ดไปเจ็ดชาติ, สุข-ศุกร, ไม่บายโหมง, อดมือกินสามมือ, ซักหน้าไม่ถึงพาดาน, หัวเขา
 แดกโดนบันไดกัด, หัวเขาแตกโดนบันไดกัด, orange small fish, น้ำลายไทยไวไลท์โชว์, น้ำมะเน็ตเมลิ็ดไตรภพ, ไอ้ท
 นุ่มลูกคอตวัดตะขอยกทรงแมยก, โอเซ, เชียงใหม่เชียงรายลำปางลำพูนพะเยาระยองยะลา, พระร่วง, กิ่งปฏิวัติ-กิ่ง
 คตวรรษ, บิน-บิน, รับปะยาง24ชั่วโมง, เหล้า-เล่า, what your name, บรูไน-บุรีรัมย์, คณะเราพูดไทยไม่แข็งแรง, ฮาซึ
 แดกซี้แดน, ภาค-ภาคย์, ชันซิล-ชันไลท์, มช.-หมอชิต, I'm sorry and theชอู้ in theชอดวง, mango-buffalo-
 อีโต้-อั้งโล่-แอไร-ยงวาโก้, แคมารู, คน-คนมากเกินไป

อาการโครมคราม

คำพูด: ตี, ตีหัว, ปาถาด, ทำท่าจะตี, ควงปิ่น, หยิกแก้ม, ต่อยหัว, ไหว้ครู, กระชากหัว, ถีบ, ปาของ, สะดุดบันได, ตบหน้า, ทำท่า
 สวัสดิ์, ตีหลัง, ตีหน้า, เตะตูด, ถีบ, ดึงหน้า, ผลักหัวโขกไม้ค้ำ, กระชากหัว

ความหยาบโลน

คำพูด: เวร, เล่น, มันไม่ธรรมดา, เลวระยา, ทมดเป็นแสนแซนก็ไม่ได้จับกลับไปสนามหลวงตีกว่า, ถั่วดำ, โอ้ยเสียวไว้อย,
 ทุเรศ, อับรี่*, ตีน, ซวย, อีนรก

ท่าทาง: กระดกตูด

* ถูกดูเสียง

อีกวิธีที่ใช้การได้กับทุกเครื่องมือไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าวิธีแรก คือ การสร้างบุคลิกตัวละครทั้งคำพูด และท่าทาง เมื่อใช้กับตลกเจ้าบทบาทย่างหนู เชิญยิ้มแล้ว วิธีการนี้ยิ่งเหมาะสมเป็นอย่างมาก เช่น เมื่อเปิดให้ทุกคนในคณะเต้นอย่างตั้งใจแต่ล้มเหลว และเมื่อผ่านไปหลายเที่ยว

หลังจากที่เปิดไล่ตีจะเอ่ หนูบอกกับจะเอ่

หนู: (น้ำเสียงปลอม) ตั้งใจเล่นหน่อย ออกทีวีนะ คนอื่นเขาเต้นกันโครมๆ

ตัวเองเห็นนักเรียนฟุ้งทล่าวเลยเธอ ขึ้นมาเต้นตั้งใจเล่นหน่อย

(น้ำเสียงอ่อน) รั้ม้ย หนูเหนื่อยหนูไม่สบาย ถ่ายละครมาหนูเพลียเพลีย

(คณะเปิด เชิญยิ้ม ช่วงไลฟ์โชว์ รายการทไวไลท์โชว์, วันอาทิตย์ที่ 6 พฤศจิกายน 2537)

บุคลิกของตัวละครถูกสร้างขึ้นจากหลายๆ เครื่องมือพร้อมๆ กัน เช่น ท่าที่การคุยโทรศัพท์ของสุเทพใน *คณะซูเปอร์โจ๊ก* ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 23 ตุลาคม 2537 ด้วยลีลาย่อตัวพร้อมทั้งส่ายหัวไปในเวลาพูด เครื่องมือที่ใช้ในวิธีนี้คือ อุปกรณ์ประกอบฉากและท่าทางทั่วไป เมื่อเริ่มคุยโทรศัพท์ “เหวย” คำต่างประเทศถูกนำมาใช้แทนที่การทักทายทั่วไป จนเป็นที่สงสัยแก่ผู้อื่นถึงความหมาย และบุคคลเดียวกันเมื่อเขามันกับการร้องเพลงจนเปลือยเตนทาของนักร้องเพลงที่ตนร้องอยู่ด้วยท่าคางคาวกระพือปีกใน *คณะซูเปอร์โจ๊ก* ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 27 พฤศจิกายน 2537

การสร้างควมสับสนในสถานการณ์ด้วยคำพูดทั่วไป เช่นใน *คณะยาว อุษยา* ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 25 กันยายน 2537 เมื่อผู้แสดงเป็นช่างสระผมใช้ผงซักฟอกสระผมลูกค้า ด้วยความเคยชินกับยี่ห้อผงซักฟอก จึงทักไปว่า “นั่นมันแป้นะ” ช่างสระผมตอบในทันทีว่า “แป้นที่ไหนเล่า บรีส” หรือใน *คณะเบ็ด เชิญยิ้ม* ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 6 พฤศจิกายน 2537 ไม่เคิลอาสาร้องเพลงสหประชาชาติยุติสงคราม เปิดเห็นดีด้วย แต่กลับเป็น “(ถิ่นอีสาน)เฉิบๆ หมาตามเก็บก็ตามบั้น ผู้หญิงเล่นโล ผู้ชายเล่นรัก หมาเล่นเข้าวัดเลยไม่ได้ใส่เก็บ” เป็นทั้งเพลงที่ทำให้สับสนและสำเนียงทำให้สับสนมากยิ่งขึ้น

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับดนตรี เมื่อสุเทพต้องการจะร้องเพลงสากล นักดนตรีบรรเลงเดี่ยวที่ละชิ้นเมื่อถึงครารวมกันกลับกลายเป็นทำนองหมอลำ สร้างความขุ่นเคืองให้กับสุเทพอย่างมากใน *คณะซูเปอร์โจ๊ก* ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 4 กันยายน 2537 ส่วนใน *คณะดี ดอกมะดัน* ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 20 พฤศจิกายน 2537 มีการสอนดนตรีด้วยโน้ตพิเศษ “ปิดกลางโม่” ควบคู่กันไปกับการร้องเพลงปกติการสอนด้วยโน้ตพิเศษนี้ทำให้ผู้แสดงสับสนอย่างมาก มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการแข่งขันร้องเพลงใน *คณะดี ดอกมะดัน* ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 16 ตุลาคม 2537 เมื่อนักร้องคู่แข่งพยายามทำลายสมาธิฝ่ายตรงข้าม ด้วยการนำเอามะเขือยาวมาเป็นไม้ค้ำให้แก่นักร้องซึ่งสร้างความสับสนได้พอสมควร

การใช้ความงามทางภาษา มีลักษณะที่ไม่ต่างไปจากรายการตลกรายการอื่นเท่าไรนัก อย่างเช่นคำถามไม่มีวันจบที่เกิดขึ้นใน *คณะยาว อุษยา* ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 30 ตุลาคม 2537 หรือ “Orange small fish” หรือส้มปลาน้อยเป็นคำภาษาต่างประเทศที่เล่นใน *คณะดี ดอกมะดัน* ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 16 ตุลาคม 2537 สำหรับคติที่เป็นสำนวนนั้นตมตามได้กล่าวใน *คณะเบ็ด เชิญยิ้ม* ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 18

กันยายน 2537 ว่า “อัญชฌายบรรดาศักดิ์เป็นของนอกราช ความสุขที่แท้จริงคือลูกแก้วและเมียขวัญ ชายใดที่ยกยอกเงินเมียไปเลี้ยงหญิงอื่น ชายนั้นยอมเป็นทุกข์”

อาการโรคมะเร็งมวนวาย เกิดขึ้นโดยทางที่สร้างความเจ็บตัว ตลกทุกคณะจะมีผู้เคราะห์ร้าย สำหรับการนี้ เช่น จ๊ะเอ๋ คณะเบ็ด เชิญยิ้ม, ถั่วแระ คณะโน้ต เชิญยิ้ม, สุเทพ คณะซูเปอร์โจ๊ก, ดำ คณะยาว อยุธยา เป็นต้น อย่างไรก็ตาม คณะโน้ต เชิญยิ้ม ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 13 พฤศจิกายน 2537 ถั่วแระเป็นผู้เคราะห์ร้ายโดนผลักไปข้างหน้าเพื่อให้ร้องเพลงเป็นตัวอย่าง แต่หัวโขกถูกไมค์ทุกครั้ง และคนเดียวกันในการออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 2 ตุลาคม 2537 เป็นผู้สวมชุดผี แต่ด้วยเครื่องแต่งกายที่มิดชิดทำให้สะดุดบันไดล้ม และเมื่อต้องการจะหัดคอบชุดผีกลับหัดไม่ได้สร้างความมวนวายชั่วขณะเกิดขึ้น และอาการโรคมะเร็งก็เกิดขึ้น เมื่อพิธีกรโยนโทรศัพท์เคลื่อนที่ทิ้งอย่างตั้งใจใน คณะซูเปอร์โจ๊ก ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 23 ตุลาคม 2537

กลวิธีการนำเสนอมุขตลกที่เป็นเอกลักษณ์ของตลกคาเฟ่คือ ความหยาบโลน แต่เมื่อมาอยู่ในโทรทัศน์ มุขตลกที่หยาบโลนหายไปเกินครึ่ง แต่ที่เหลือแม้ไม่โจ่งครึมก็ไม่ยากเกินกว่าจะเข้าใจ ในการแสดง คณะเบ็ด เชิญยิ้ม ออกอากาศวันอาทิตย์ที่ 18 กันยายน 2537 พบคำพูดทั่วไปที่ใช้ความหยาบโลนเป็นวิธีคือ “โอ้ย เสียวะคะ ไตรภพขา เสียวะคะต่อขา โอ้ยเสียโว้ย” และแน่นอนหนู เชิญยิ้มเป็นเจ้าของลีลาพร้อมให้ทำบิตตัวไปมา คำหยาบในระดับพื้นๆ อย่างคำว่า “เลวระย้า” ใช้บรรยายสรรพคุณผู้แสดงข้างต้น ในขณะที่คนอื่นสร้างความตลกจากความลามกของคำสแลง ด้วยการวิงวอนให้ผู้ชมทำบุญด้วย “ถั่วดำ” ให้แก่หนู และระหว่างที่จะลงมือประหาร เพชรฆาตเบ็ดก็หันกันให้ท่าเหล่าพยาน พร้อมกระดกกันเป็นจังหวะ คนอื่นเห็นแล้วอดใจไม่ไหว เดินตามด้วยจังหวะและลีลาเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีการนำเสนอมุขตลกของรายการตลกทางวิดีโอเทป

การนำเสนอความตลกที่ปรากฏในรายการตลกทางวิดีโอเทป มักเป็นการเล่นตลกกับความรู้สึก โดยเฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องความรู้สึกเรื่องเพศ ทั้งการผิดเพศ หรือความสัมพันธ์ทางเพศ

เล็กถามคนอื่นถึงคำทองถิ่นที่ให้ความหมาย เล็ก: แล้วอย่างภาคกลาง มีผู้ชายผู้หญิงสองคน สองต่อสองเลนะ เข้าไปใน
โรงแรม ไปอยู่กันในห้องสองต่อสอง เลือดก็ไม่ใส่ กางเกงไม่นุ่ง ผู้
หญิงผู้ชายคู่นี้ เขาเข้าไปทำอะไร
เงิน: ซักเข้าที่ลับแล้วโว้ย
อุ: ของกูตอขยาคด้วย
ชาลีสงสัย ชาลี: เขาใส่กลอนมัย
เล็ก: ก็เลือดไม่ใส่ ก็ต้องใส่กลอนสิ
ชาลี: เขาเปิดไฟหรือปิดไฟ
เล็ก: ถ้าคนช้อยก็ปิด อย่างพวกเรานี้ด้าน เปิดแมงตลอด
ชาลี: (สำเนียงใต้) ซัดๆเขาเข้าไปแฝงกัน
ศรีหนุ่ม: (ลากเสียง) ไปหยั่ง...ง...ง...เป็นก็พาไปยะกันนะเน้อ
(คณะศรีหนุ่ม เขียวยิ้ม ม้วน 28 จีเสี้ยนคอนเสิร์ต "รวมมิตรสะกิดฮา")

การพูดเล่นเรื่องเพศหรือเรื่องลามกไม่สามารถที่จะพบได้ในทุกวงสนทนา เพราะมีบางคนรู้สึกว่าการดังกล่าวนั้นเป็นเรื่องส่วนตัว ไม่ควรที่จะนำมาพูดเล่นแต่อย่างใด หรือเมื่อมีการพูดถึงอาจก่อให้เกิดความรู้สึกบางอย่างขึ้น เช่น อาย คล้อยตาม ดูหมิ่น ฯลฯ เรื่องเพศจึงเข้าข่ายของการเล่นตลกกับความรู้สึก และในชุดการแสดงเดียวกันนี้เองที่มีการเล่นตลกกับภาษา อย่างการพูดถึงราคาค่าใช้จ่ายบริการทางเพศ

เงินและศรีหนุ่มต่างอวดกันว่าตนเป็นคนเหนือ เงิน...(กินเหนือ) คนเหนือแต่แต่เคยไปแ้วมาคือกัน กำแพงดินไปแ้ว
ตอนนั้นลิบบาท
ศรีหนุ่มสงสัย ศรีหนุ่ม: มีค่าหยั่งมั่ง
เงิน: มีค่าเลือดค่าสามบาทห้าสิบบาท ขมุขขมิบอีกสิบบาท ค่าแรงค่าเร้าอีกเก้า
สลึง ค่าล้างค่าเช็ดอีกเจ็ดสลึง ลิบบาทพอดี
(คณะศรีหนุ่ม เขียวยิ้ม ม้วน 28 จีเสี้ยนคอนเสิร์ต "รวมมิตรสะกิดฮา")

ใน คณะเทพ โพธิ์งาม ม้วน 8 "ส่งเสียงฮากับป่าเทพ" ช่วงที่ 1 เมื่อมีคนมาก่อวงการแสดงของคณะ สร้างความไม่พอใจให้แก่หม่าเป็นอย่างยิ่ง แต่ด้วยความกลัวหม่าจึงทำอะไรไม่ได้ ได้แต่ทำเป็นเอาใจต่อหน้า แต่ลับหลังนั้น

ขณะที่คนก่อวงหันหลังให้หม่า หม่าเลยด่า หม่า: ไอ้ควาย มีหัวคิดหรือเปล่า พี่เขามาขอเพลงโว้ย มีน้ำใจ ลิบบาทเขามี
น้ำใจ ไอ้ควาย นี่เขาคนไทยด้วยกันเขาส่งเสริมกัน พ่อแม่ไม่ได้สั่ง
สอนเหวอ

ชายผู้นั้นหันไปถามหมา

หมาตอบกับชายแปลกหน้า แต่ทันทีที่เขาหัน
หลังให้หมา

ชายแปลกหน้า: ไคร คุณหมาไคร

หมา: ไม่ได้หรอกพี่ ผมกลัวว่า ไล้ไปๆๆ ไได้ง คนเขามึนน้ำใจ... คนอย่าง
มึงน่าจะไป คนอย่างมึง

(คณะเทพ โพร้งาม ม้วน 8 “ส่งเสียงฮากับป่าเทพ” ช่วงที่ 1)

มุขตลกเช่นนี้เป็นการเล่นตลกกับสามัญสำนึกอย่างหนึ่ง เพราะหากว่าหมาตอบอย่างตรงไปตรงมา เขาอาจเป็นผู้รับเคราะห์นั้นได้ ทั้งๆ ที่ภายในใจนั้นมีการต่อต้านอยู่อย่างมาก ความคิดพื้นฐานที่สำคัญคือ ต้องการเอาตัวรอดจากสถานการณ์คับขัน มีการนำเสนอในอีกลักษณะหนึ่งคือ การเล่นตลกกับกลไกของชีวิต เมื่อเปิดร้องเพลงฮา แต่หนูด้วยความเมามันจึงเต้นอย่างสุดเหวี่ยงไม่เข้ากับเพลง ชีวิตตามแบบแผนที่ควร จะดำเนินไปนั้นถูกขัดขวางด้วยการเต้นของหนู ซึ่งถือได้ว่าเป็นการเล่นตลกกับกลไกของชีวิต

ในส่วนวิธีการนั้น เป็นธรรมดาที่จะพบการล้อเลียนด้วยคำพูด และยังแต่ละคณะมักจะมี “ตัวประหลาด” ไว้เพื่อเล่นกับสังขารโดยเฉพาะ กลวิธีนี้จึงยิ่งเอื้อให้ “ตัวประหลาด” ของแต่ละคณะเป็นที่น่าขันมากขึ้น หากไม่เป็นเช่นนั้นแล้วเรื่องราวทั่วไปจะกลายมาเป็นประเด็นล้อเลียนแทน และคนดูมักจะเป็นเหยื่อรายแรกๆ เพราะใกล้ตัวที่สุด การล้อเลียนด้วยคำพูดอาจรุนแรงถึง “โคตรพ่อโคตรแม่” ก็เป็นได้ ซึ่งไม่ได้ใช้คำพูดอย่างเดียวแต่มีท่าประกอบด้วย และเมื่อคนอีกกลุ่มหนึ่งที่จะถูกล้อเลียนเสมอ คือนักร้อง

ใน คณะเบ็ด เขียวยิ้ม ฮาสุดขีด ชุดที่ 33 ช่วงที่ 1 เมื่อพนักงานต้อนรับถูกนำขึ้นมาเล่นด้วย ก็ไม่พ้นเรื่องต่ำกว่าเข็มขัด แต่เครื่องมือชิ้นนี้อาจไม่เป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปเพราะเป็นคำสแลง เมื่อตมตามบอกให้ขมื่น “ยกชด” เธอผู้นั้น หนูส่ายทันทันทีว่า “อะไรนะ หนูนี้เขาเทแตกแล้ว” การล้อเลียนด้วยคำลามกในลักษณะนี้ยากที่จะเกิดขึ้นในรายการโทรทัศน์

ใน คณะศรีหนุ่ม เขียวยิ้ม ม้วน 28 จีเส็นคอนเสิร์ต “รวมมิตรสะกิดฮา” มีการล้อน้ำเสียงของนักร้องดังคือ สุรพล สมบัติเจริญ และชาย เมืองสิงห์ในการร้องเพลงแข่งกัน กับการใช้คำสแลมผัสในการล้อเลียนที่เกิดขึ้นใน คณะล้อตอก ม้วน 1 จีเส็นคอนเสิร์ต “รุ่นแรกแจกฮา” ช่วงที่ 1 เมื่อหลอบอกเพื่อนว่ามีคนหักทอนเป็น “ดิบ บอยสเก๊าท์” คำพูดที่สวนกลับมาทันทีคือ “ดิบหรือปลาทุดิบ...?!?” และมีคำพรุสวาทเปรียบเปรยมากมายหลังจากนั้น การล้อขำขันมีการพาดพิงถึงนักร้องดัง “วงบอยสเก๊าท์” ซึ่งนอกจากจะเล่นกับชื่อเฉพาะที่เป็นนักร้องแล้วยังมีชื่อวงการเมืองมากมายที่ถูกนำมาเล่น เช่น “ชวลิต”, “ชวน”, “ฉลาด”, ฯลฯ รวมถึงการเล่นกับนามสกุลทว่าโดนตูดเสียงไปทั้งหมด

คาตสนาถูกนำมาเล่นในทางสรรพสินคำด้วยการล้อเลียนใน คณะเต๋ ดอกสะเดา ม้วน 12 จีเส็นคอนเสิร์ต “ฝันดีฝันร้ายซ้ำบายฮา” ช่วงที่ 1 เมื่อนักดนตรีจะตีหัวนักแสดง หน้าขาวริบเอ่ยขึ้นว่า “อาตมาขอบิณฑบาตเถาะโยม โนนเนร อีนันผัวทิ้งเลยมาบวชซี...” ยังไม่พอเมื่อคำบาลีของศีลข้อที่ 1 ถูกนำมาใช้เล่นเป็นชื่อนามสกุลของสังข์โดยมีชื่อว่า “นายเวระ” นามสกุล “มณีสิกขาปทั้งสมาธิยามิ” และถ้าเล่นกับคำราชาศัพท์ในทำนองล้อเลียน เมื่อคิดอธิบายว่า “พระคู่มั่น” นี้หมายถึงศัพท์ลึเกเขา อย่างตานิ “พระเนตร” ครั้นถูกถามคำว่าจุก “พระตั้ง” คือคำตอบใน คณะเฮฟวีสี่เกลอ ม้วน 6 จีเส็นคอนเสิร์ต “กองร้อยอ่อยฮา” ช่วงที่ 2

ตารางที่ 7.5 แสดงวิธีการใช้ชุดตกของ รายการตกทางวิดีโอเทป

การล้อเลียน

คำพูด: ดิบ-ดิบ,แมงกอด,แบ๊บกะเด็น,สวรรค์อยู่ในกอก นรกอยู่ที่ตัวมึง,เวร,เหี้ย,คน-คนไม่ทั่ว,เจตริณชุดฝากรถ,คิงคองเกาหมัด-อ้วน,ควายจมปลัก-อ้วน,ต้นนุ่น-อ้วน,จะบินขึ้นเทรอ,ชาติรี-ชาเย็น,ชื่อหนัง"สองคนไม่ใช่คน",ทูลองเท้าแตะ-คิ้วท้วม,ชื่อเพลง-สิบทรูกลางหลัง,เนือยังบได้กิน มาตามภูเขบบ-อีสาน,ไปมัดแหมขาย,ม. ทกทับสองห้องไอซียู,คริสติน่า,พามา,ซีโครงโก-หล่อ,ดีนา-ปลาตุกนา,มันจะกัดหนูมัย,ซีกะปอม-อีสาน,เส้าบ้าน-อ้วน,คางคก-หล่อ,ฮิปโป-อ้วน,ท่า,แดก,มิสทีน,เป็นคนหรือควาย,ตุ๊ก-ปลาตุก,เจมณฑล-เส้าพุทธรมณฑล,ตะขาบ-หล่อ,กลืนมาตาม,เสียงหาเสียง,หวานน้ำต้มกระดูก,นั่นคนใช้เทรอ,heal the world,น้องสาวจุ่มจุ่ม-คนดู,โดเรมอน-สันติ,ลงแขก,วิมานมะเขือ,เห็นแบบนี้มีเมียหลายคน,เบ็ง-อีสาน,หินเหล็กไฟ-จิมเด็กไคร,ศาลพระภูมิทาสี-สันติ,อีดอกมหาเสน่ห์,ลี-อีสาน,สายัณห์อันปลัก,บี,ไอโกกรัน,ต็อกเตอร์มาร์ติน-ต็อกเตอร์ลูเมธ,แมง,พุ่มพวง ดวงจันทร์,ไมค์ลอย-หัวสุเทพ,ซีเข้าห้องน้ำ-ลาว,โตเรตจริงนะดักแด้,ลีวยา1992,งามดาก,นกเขาล่าสอน,แมง,เจดีย์-ดำ,แบรนต์ซูปหน่อไม้,ซีอูย-แก,ตาโปน,ตาปลาตีน-แก,เหียน เหียน,พระสังกัจจายน์,ซี,กะหรีชาตุน-มินทร์,ยูยี-ยับเยิน,ผีชนุน-มินทร์,ข้าซีแตกซีแตง,หลวงพอบวก,น้ำคร่ำติดกบาล,บี,ซีพจรลงตีน,นินจาเตา-แก,เด้าดึกๆๆ,เล็บตีน-พันแก,สะตอ(เบอร์รี่) ,อพยพคนลาวออกไปให้หมดแกร์ถติด,โลจจรจออกให้หมด,จัดชิงแชมป์มวยบอยๆ,พระคู้หมั้น,พระตั้ง,ลูกจะกล้าใช้ตั้งค้มิ่งหรือปลา,หอยแครง-ปากแก,กระดอ,จ้งไร,เฟาเมา,ข้าพระพุทธเจ้าได้ข่าวว่าหมาบ้ากิดพระองค์,นายแน่มาก เลขหนึ่งเลขศูนย์-แดง,อ้วน,เสียงสุรพล,ก็มันเหมือนพวกเราเมื่อไหร่ละ,กูวามอบตัวดีกว่าเขาจับแล้ว,ไม่รู้นี้หว่าวปัญญาอ่อน,เขอนี้เลนของแปลกตลอดเลย,วิหวิส-วิดข้างวัด,แมงมุม-แมงดา,อย่าไปยุ่งกะเค้าภายในประเทศ,หมาเห่าไปตอง,อาดมาขอบิณฑบาตนะโยม,นายเวร นามสกุลลิกขาปทั้งสมาธิยามิ,ไอ้สันขวาน,อัด-อัฐิ,ตีนกบ-มือสายัณห์,ปาห้องโกอันเล็ก-มือสายัณห์,เล่นไกลๆคุกหนอย,ผีฮวงซุ้ยจีน-สายัณห์,หัวดอ,รุ่นนี้กำลังนารักน่าแซ่ตู้เย็น,ซักว่า,ถึงแก๊ส-ขมื่น,ตั้งค์-ตีน,มิ่งเบญจเพสมาลีบีแล้ว,อินรก,ผู้หญิงหน้าแปลก-สาวเสรีฟ,ลาวเห่กลอง-เฮียเลี้ยง,นะจะบอกให้,มณีแดง,มหาวิทยาลัยศึกษาผู้ใหญ่วัดธาตุทองลิมิเต็ดคอมมิชชั่นคอมมิชชันแอนด์คอนเวนต์,กะหรีหนีไฟ-เบ็ด,หัดจับไมค์ใหม่ละ ก่าซะแนแนเลย,ลีวกา,ตลก-ตะกละ,หัวไมค์-อวัยยะเพศ,นมเป็นลูกมะกรูด,โองเ้า-จะเอ,เจาะใจ-เจาะชมอง

ท่าทาง: ท่าเดินชาแบบไมเคิลหวอง,ท่าเจ,ท่าเซยาไมค์-สายัณห์,ท่ากุ่มเป่า,ทಾಯ,ท่าเบรคแดนซ์,ทาสายหัวแบบสายัณห์,ท่าตาแป๋

ดนตรี: เพลง Right here waiting, เพลงรู้ใจเท่าเจอเงินชื่อเหลา,ทำนองซำฮูกับที่,เสียง"แปด", เพลงไมรอด

การสร้างบุคคลิตัวละคร

คำพูด: ฮ่วย-อีสาน, ชื่อลูกน้ำ, เสียงใหญ่, เสียงแหลม, เสียงห้าว, วัตถุประสงค์-เมียสายัณห์, สุรรัตน์-สุกร, ล้อต็อก, มาเอาเองหรือจะให้โยนลงไป, เซา-อีสาน, เสียงเรด, เสียงเด็ก, กะหรี, เสียงกวน, เสียงอ่อน, เสียงกระเทย, ลูกอ๊อดทะเล, เสียงม้า, ผมกินลิโป้เป็นประจำเพราะอยากได้หม้อหุงข้าว, ภาพเอ็กซ์เรย์-สุเทพ, ทาว่าเป็นผัวควาย, ไอ้เป็นเครื่อง, อีหลี-อีสาน, พี่ขอเหล้าสักแก้ว, เสียงยาน, เสียงกระเทย, the best, เหวย, เสียงเด็ก, ข้าวโพด-ขอโทษ, เอาหลังสู้ฟ้าเอาหน้าสู้เตียง, อู๋ยตกตีสี่

ท่าทาง: เต้นสายัณห์เต็มที, ทำท่าดมเหมือนหมา, ทำท่าหาหมัด, เซินอาย, จับเป่า, ท่าโยกหัวรุนแรง, ทำท่ามวยจีน, ทำท่าหุบปาก, ถีบ, ถาดตีหัว, ทำท่าสะบัดสะบั้ง, ทำท่าซู่, ทำท่ากระซอกสร้อย, ทำท่ากอด, อุ้มไปเก็บ, ทำท่าทรุด, หอมแก้ม, ทำท่ากระยาง, ทำ

ทาเบลอ สายหัว, ทำทาดิ่ง

ดนตรี: ตีระนาด, ทอน, เสียงพินดาบ, เสียงนำไหล

อุปกรณ์: แบ่งผัดหน้าอันใหญ่, ปากกาเขียนควิดตามโต, ลิปสติคยักษ์, คร, วิทยุติดตามตัว, ไฟแช็ค, เลือบริ, ทุนโต๊ะขายถั่ว, ทาหน้าขาว, ทุ่งกางเกงเหนื่อเอว

ความหยาบโลน

คำพูด: ฉิบหาย, สันตืน, สัตว์, พอมิ่ง, กรงนก-ของลับหลอ, ทุเรศ, เลือก, ปากหมา, นมปลิ้น, โอไม, ยาคุลท์-อวัยวะเพศ, อีเปรด, อีดอกทอง, อีข้างเย็ด, ถูกใจ-ถูกตืน, เลือก, ไซ้, ตายด้าน, ทา, รังสิต-รังไซ้, ขึ้นก่อน, ลูกคอ-เหยย...ย..., โด, เย็ดแม่, ล่อ, ทำ, ลาวาไหลเยิ้ม-น้ำแตก, ยิงลูกโทษ-เพศสัมพันธ์, แสบตาชาย, ยิงลูกโด่งเอาหมอนหนุนตูด, หัวสตั๊ดแดงแปด-อวัยวะเพศ, ประตูกา, คานห้อย, ตาชายเหยยว-อวัยวะเพศ, ทำห้วงแข็งแกร่งจริง-อวัยวะเพศ, ตีจ้องจะตืน, ทิวพ, หัวดอ, ไอ้เซอ, บุ่มเล็ก ๆ เชี่ยทุกคืนเลย, กล้ายหอม-อวัยวะเพศ, เอา, มีวาสลินหรือเปลา, ดากฉีก, peanut black, อีดอก, ตีบี, ทำห้อย, กระเจี๊ยว, พอสีแม่มีง, เสียงว้ายรุ่น, จิม, โทเค้-โกดัก, เยี่ยวแตกเหยยวแตง, แม่มีง, อม, ดูดไซ้หลูด, โคตรพ่อ โคตรแม่, บัดซบ, หงุดหงิดแล้วชอบรวมเพศ, โคตรช่วย, จิงจกหัวห้อย-อวัยวะเพศ, น้ำมูกไหล-อวัยวะเพศ, เตี้ยมีง, กระเด้า, เต้า, ดูดปาก, เซ้าฟาดผัดพัก เย็นฟาดพักผัด, อาเฮียหลี อาหลีเฮีย, ยานัตถ์หอมมีแก๊พีแก๊ทิด ยานัตถ์หอมชิตแก๊ทิดแก๊พี, หมอนลอยน้ำมาว่ายน้ำไปถอยหมอน, อันจะตืน-อันจะกิน, สภาผู้แทน-โอสถสภา, ตอแหล, เต้า, แค่มมีรุ-แคเมอรูน, แบ่งกันเลีย-บัลแกเรีย, หลอดยาดม- อวัยวะเพศ, กระดอ, ลานเหม็น, เลี้ยวไว้ว, หัวซี-อีसान, เงี่ยน, one milk OK two milk OK , มีผิวหรือยัง, ลอ, ผีกลับหลุม-นักรอง

ท่าทาง: ทำท่าเก็บนม, จองเป่า, จับนม, ทำท่าลูบเส้า, ซบ, ทำท่าไอโลม, ทำท่าเขยาะจู, ทำท่าเก็บจู, ทำท่าชัก, เกาจู, แยกขา, พัดลมเข้าเป่า, ทำท่ารูดขึ้นลงที่หัวสัพพ, ทำท่าเลนตูด, สะกิดตูด, กระดกกัน, ญ่มด้วยอาการเข้าๆออกๆแล้วสะบัด, ถอดผ้าถุงยื่นโง่งตูด, ดึงเป้า, เอาตูดกระดกเป้า, เต้าลมเอาตรง, เอาตะแคง, กระดกกันรับ, จับกัน, ทำประกบหน้าหลัง

ดนตรี: เสียงฉิ่ง

อุปกรณ์: กลองถายรูปมีอวัยวะเพศไหล, ชุดว่ายน้ำ, ยกทรง, ทุ่งผาขาวมา, กางเกงจะหลูด, เฮดการ์ดผาอนามัย, นมหลน

อาการโครมคราม

ท่าทาง: ถีบ, ตี, สะดุดบันได, ตบ, เอายางติดปาก, ล้มคว่ำ, ตะก้นค่อ, ตบหัว, สิ้นหกล้ม, ไมค์ยัดปาก, เดินกะเผลก, ตะเฉี่ยวหัว, จิ้มตา, ทำท่าจกปลาร้า, ทำท่าบิตรีกรั, ไมค์ชนปาก, ผลักหัวไปมา, ดึงหัว, ต่อยหน้า, ทีกกหน้า, ตะก้นค่อ, กระที่บ, ชกหน้า

การสร้างความสัมพันธ์ในสถานการณ์

คำพูด: ครเพชร, สยามกลการ-สยามฮอติเคย์, buffalo, เสี่ยหลัก-สองหลัก, เกียรตักศักดิ์, เสนาเมือง, พี่เป็นคนกตัญญู พี่เลือกเธอ, ภูเก็ต-ศรีสะเกษ, บิด โม่, เป็นมะเร็งในมดลูกเธอ, เสี่ยคนละคีย์, คนกรุงเทพแต่เกิดกาฬสินธุ์, มะเร็ง-มะเส็ง, สส.-สูบส่วม, เด็กคนนี่ไม่มีผิว...เป็นตัวตน

ท่าทาง: พุดกับตูดไมค์, ทำท่าขโมยกระเป๋าตั้งค์

ดนตรี: ซวบ, เสียงหวอ, โอ

อุปกรณ์: พัด, ไม้ฉูพื้น, ธงหัวกระโหลก

การใช้ความงามทางภาษา

คำพูด: กะเชิง-เปอร์เซ็นต์,เซค-คาลเท็กซ์,เอวเวรีวาระเซว,ladies and เย็นตาโพ,เจ-เจตีย์,eleven tiger-เลือลิบเอ็ดตัว,คอนดักเตอร์-คอนเทนเนอร์,ชอย-อีसान,ลาบ-ล้วง,ไกรทอง-ใกล้ทอง,ยังวาโก-ยังไม่ได้ซัก,คริสตินา-คิดไม่ออกว่าเหมือนใคร,พามา-พาไปไหนๆไปหมด,บอด-บรอดเวย์,วิก-ไฮเบ็กซ์,บุญโฮม,ชี่เกี่ยม-อีसान,ชี่เกี่ยม-อีसान,ชี่คาง-อีसान,ชี่กะปอม-อีसान,เฮ็ดหยัง-อีसान,เสี่ยทองเท่าหัว ไม่ยอมเสี่ยทองให้ใครหรอก,นาสิก-นายายอาม,ทลามก้าม,ตอแหลลงตับ,ราคี-ราคี,เอ็น-อีसान,ลำหน้า-ตั้งลาว,มช.-หมอชิต,กทม.-กลางทุ่งมหาสารคาม ,คันไถ-อวัยยะเพศ,อดีตถ้าจะไม่ลืมจะไม่ลืมอดีต,อเมริกาฟลินธุ์,วัยรุ่นคอน-ไต,เจ็ดอี-เก้าอี,สมุนไพรร,น้ำใจ-น้ำเงิน,ม่วนกระดือกกระแตกหมาสี่แม่สู-อีसान,ป๊ะ-เหนื่อ,ท่าแพะ-ท่าพระ,From heart remember,อาจารย์-อาชาม-อาช้อน-อากาละมั่ง,ลำเนียงมอญ,ไซ้หมา,นครธรรมศรีสะเกษ,แสงโลโม่มนัง-แสงโลมไม่มิกินเหล่าอะไรก็ได้ที่เมา,สุพรรณ-สุหมื่น-สุแสน-สุสาน,เอาออก-เอาอีก,ผลัด-ผัด,เจ๊ก,one,ก๊งได้,โจยกะเนียง-เขมร,หนึ่งๆๆๆ,วันๆๆๆ,เดนมาร์ก-เดน,หมาก,เวนอนะฮาทอะวูแมน,แคม,พระเนตรมัจฉา,พระเพื่อน,ผมหยักเศร่า,คำเลื้อยคาสดสามบาททำลิป ชมูบชมิบอีกลิปสลึง คำแรงคำเราก็ก้าวสลึง คำล้างคำเซ็ดอีกเจ็ดสลึง,ลำตด-ลำตัด,ขอเดชะได้ทรงปรต,water yellow no good,ลำน-ร่าน,เยอรมัน-เยอรเผือก,เห็นกงจักรเป็นสองดอกจิก,กระแทก,star monk friday,วิมาน coconut,ปลาช่อนโดนทุบ,แนไม่แน แม่ให้ตั้งค,ตั้งไม่ตั้งบังเรียกพี,วันกะใด-เขมร,หมายความว่า,บแมน-อีसान,ติดโอ่ง-ติดอ่าง,get out,บักหุงเหิมเด้อ,พระศุกร์เข้าพระเสาร์แทรก,หม่อมหนู,หม่อมจัน,หม่อมกุ,พาน้องไปร้องไห้,พาไอ้ไปไปบีบคอ,เรือฟิ่งน้ำ เลือฟิ่งป่า,เมียเหมือนช้างเท่าหน้า ผัวเหมือนช้างเท่าหลัง,ไม่รักชั่ว,

วิธีการสร้างมุขตลกที่มักใช้น้อยกว่าคือ การสร้างบุคลิกตัวละครจากท่าทาง แต่แน่นอนย่อมมีคำพูดประกอบอยู่ด้วยเสมอ อย่างใน *คณะไนต์ เขียวยิ้ม ฮาสุดขีด ชุดที่ 73* ช่วงที่ 1 ถั่วแระได้รับบทบาทให้เป็นนางเอกของเรื่อง เธอเล่าถึงชีวิตเธอได้อย่างน่าฟังว่า "ชีวิตของหนูบอกตรงๆเลยมันแสนจะอาภัพและลำบากมาตลอด ต้องอดมือกินสามมื้อ..เวลานอนก็ไม่ได้กิน เวลากินก็ไม่ได้นอน คนจนนี่คะมันต้องเอาหลังสู้ฝ่าหน้าสู้เตียง..." สำนวน "อดมือกินสามมื้อ" หรือ "หลังสู้ฝ่าหน้าสู้เตียง" สามารถสร้างบุคลิกเธอได้ "แสนจะอาภัพ"จริงๆ และเมื่อเธอมาเจอไนต์ทำร้ายร่างกายเธอไม่สามารถทำอะไรได้ ได้แต่ "ทำท่างอ" อันเป็นท่าเฉพาะของถั่วแระ

วิธีนี้พบน้อยมากในรายการตลกประเภทอื่นแต่มีน้อยเลยในรายการตลกประเภทนี้ คือ ความหยาบโลน ทั้งที่เป็น คำหยาบ คำลามกและท่าทางลามก คำหยาบที่ใช้ในรายการตลกมีมากมายนับไม่ถ้วนจนอาจกล่าวได้ว่า ไม่มีคำหยาบคำไหนที่ไม่มีในรายการตลกทางวิดีโอเทปก็ว่าได้ ส่วนคำลามกมีมากมายตามแต่จะเรียก ทั้งคำนาม, คำกริยา, คำคุณศัพท์ใน *คณะเฮฟวี่ลีกลอ ม่วน 6* จีส์นคอนเสิร์ต "กองร้อยอวยอวยฮา" ช่วงที่ 2 มีตำนานเรื่อง "ท่า" สำหรับผู้ที่ไม่รู้ว่า "ท่า" คืออะไร คิดอธิบายให้เห็นภาพได้อย่างชัดเจนในด้านขนาดสรรพคุณ และวิธีใช้ เพื่อให้เห็นภาพความหลากหลายของความลามกได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และนี่อาจเป็นบทอัศจรรย์ในแนวทางตลกคาเฟ่ก็เป็นได้

ดีเล่าให้คำฟัง

ดี: เมื่อวันก่อนดาวหางชงดาวพฤหัสบดี คุณภาคย์ชนกับดาวพระศุกร์ ผมชนกับนักร้องป๊อปๆๆ

ดำสงสัย

ดำ: ระหว่างที่พ็ชนกับนักร้องเกิดอะไรขึ้นมั๊ย

ดี: กระเด็นไปโดนภูเขาไฟ ลาวาไหลเอี่ยม

(คณะดี ดอกมะดัน ฮาสุดขีด ชุดที่ 87 ช่วงที่ 1)

และในชุดนี้ยังมีการใช้เสียงประกอบการสาธิตการปัสสาวะของผู้มาเที่ยวตามสถานเริงรมณ์ และยอมมีกิจกรรมอื่นที่มากกว่าการปลดทุกข์แน่นอน ทำทางลามกเช่น การลูบไล้ เล้าโลม สำเร็จความใคร่ ดูดปาก ทารวมเพศ ฯลฯ มีให้เห็นเป็นปกติใน คณะชุดรี เซิญยิ้ม ฮาสุดขีด ชุดที่ 39 ช่วงที่ 2 หรือการใช้คำชวนแบบมีสัมผัสใน คณะซูเปอร์โจ๊ก ม้วน 21 จีส์นคอนเสิร์ต “อัปดุลย์ล้นเสียงฮา” ช่วงที่ 2 ด้วยบทร้องของสุเทพ “พลซังซังซังเลนทางซัง พลม้าซังมาเลนหาม้า พลมควายซังควายเลนหายควี”

“ไม่มีเวลาไปหาเมียหน่อย” บทเพลงของยอดรัก สลักใจเพลงที่มีความไพเราะอยู่ในความหมาย และเมื่อเพิ่มเติมความลามกกลงไป “บ้านนี้คงคอย หอยแห้งแล้วหนา.. พี่ไม่เข้าใจทำไมหอยแห้งกานดา..” เสียงหัวเราะย่อมเกิดขึ้นอย่างแน่นอนใน คณะศรีหนุ่ม เซิญยิ้ม ม้วน 30 จีส์นคอนเสิร์ต “โกยเสียงฮาซังโรงยี่เก” ช่วงที่ 2 และความหยาบโหลนจากทำทางทั่วไป เกิดขึ้นเมื่อมีความพยายามจะเปิดผ้านุ่งศรีหนุ่มในการแสดงชุดเดียวกัน

อาการโครมครามวุ่นวาย มักเกิดขึ้นโดยทำทางเสมอ แต่ก็มีบ้างที่เป็นบทเพลง หรือดนตรีที่อีกทีก็กรีกโครมอย่างใน คณะเฮฟวีร็อกเกิ้ล ม้วน 6 จีส์นคอนเสิร์ต “กอร้อยยอร้อยฮา” ช่วงที่ 1 ที่ตลกแต่ละคนเล่นดนตรีตั้งไม่ลงกันสร้างความวุ่นวายพอสมควร และยังวุ่นวายไปเรื่อยจนใกล้จบการแสดง นักแสดงทุกคนเข้าแถวเตรียมตัวเดินเข้าเวที แต่เมื่อแกะสะดุดทกล้มทำให้มินทร์ล้มด้วยมินทร์เลยถีบแก่กระเด็นออกไป ความอลหม่านยังมีต่อไปอีกเมื่อแก่ลุกขึ้นเดินกะเผลกแล้วสะดุดล้มอีกจนเข้าเวทีไป

การสร้างควมสับสนในสถานการณ์ด้วยคำพูด มีลักษณะเช่นเดียวกับรายการตลกรายการอื่น เช่นใน คณะดี ดอกมะดัน ม้วน 10 “ฮาโลดโนตปิดบิตบิต” ช่วงที่ 1 เป็นการแสดงว่ามีตัวอย่างการสร้างควมสับสนมากที่สุด เริ่มจากต้นอาสาร้องเพลง “From Heart Remember” สายัณห์หลงนึกว่าเป็นของ Paul Young แต่ปรากฏว่าเป็นเพลง “จำใจจาก” ของพร ภิรมย์ และเมื่อเสียงดนตรีสร้างควมสับสนให้กับนักร้องใน คณะเทพ โพธิ์งาม ม้วน 9 “ครบเครื่องฮาภาษาเทพ” ช่วงที่ 2 เทพเสนอตัวเป่าขลุ่ยเพลงเศร้า แต่เสียงขลุ่ยที่เทพเป่ากลับไม่เป็นเพลง ขณะที่แฉ่งเข้าใจว่าเสียงขลุ่ยเป็นทำนองเพลงเขมรไทรโยค เทพเฉลยว่า “ยังไม่รู้เพลงอะไรเลย”

ทำทางที่สร้างควมเจ็บตัวทำให้เกิดเหตุการณ์ที่สับสนใน คณะโน้ต เซิญยิ้ม ฮาสุดขีด ชุดที่ 80 ช่วงที่ 1 เมื่อโน้ตตีหัวปลาคาร์พหลายทีแต่ถั่วแระเป็นผู้เจ็บปวดแทน และยังสับสนขึ้นเมื่อปลาคาร์พพูดกับถั่วแระว่า “หยุดเถอะอย่าไปเถียงมันเลย มันเถียงมึงเท่าไรมันก็ตีมึงเท่านั้นแหละ เจ็บวะ คุณะเจ็บแทนมึง ดินะที่ดีมึง ถ้าตีกูสวนแม่งตั้งนานแล้ว” ความสับสนนี้เกิดขึ้นบนควมเจ็บปวดที่มีแก่ปลาคาร์พที่สร้างเสียงหัวเราะให้เกิดขึ้น

มี การใช้ความงามทางภาษา ที่เป็นคำพูดธรรมดาด้วยการเล่นกับคำว่า “กลอน” และบทที่เล่น เป็นเนื้อร้องที่มีคำสัมผัสซึ่งอาจจัดได้ว่าเป็นเพลงที่ใช้ความงามทางภาษาเป็นวิธีสร้างอารมณ์ขึ้น เพลงอีก ลักษณะหนึ่งคือ บทร้องลิเก สามารถหาฟังได้ในแบบตลก

เดิน: (ร้องลิเก) สวัสดิ์ครับพี่น้อง มาฟังผมร้องกลอนติด ฟังแล้วละเก็บเอา
ไปคิด นั่นแหละมันถึงจะซ้ำ นึกก็ยังติดแขน แขนก็ยังติดนิ้ว คิ้วก็ยัง
ติดตา ตาก็ยังติดหู หูก็ยังติดฟัง เนื้อก็ยังติดหนัง หลังก็ยังติด
กระดาน ปากก็ยังติดพูด ตูดก็ยังติดตด เคี้ยวก็ยังติดคอดมยังติด
น้ำตาล สาวก็ยังติดหนุ่ม นาก็ยังติดตม สาวหนุ่มยังติดพันกัน ยังมี
อีกเรื่องไม่กล้าจะพูด หมายังเอาตูดติดกัน...

(คณะศรีหนุ่ม เข็ญยิ้ม ม้วน 30 จีเส้นคอนเสิร์ต “โกยเสียงฮาข้างโรงยี่เก” ช่วงที่ 1)

สำนวนที่ว่า “เมียเปรียบเสมือนช้างเท้าหน้า ผัวเปรียบเสมือนช้างเท้าหลัง” เกิดขึ้นระหว่างการพูด
คุยกันทั่วไปใน คณะเทพ โพธิ์งาม ม้วน 9 “ครบเครื่องฮาภาษาเทพ” ช่วงที่ 1 เช่นเดียวกับคำเฉพาะของไนต์
“คนนะไม่ใช่แมว” ที่พูดโดยปราศจากการล้อเลียนใครใน คณะไนต์ เข็ญยิ้ม ฮาสุดขีด ชุดที่ 80 ช่วงที่ 1 หรือ
คำว่า “กระแทก” ใน คณะเดอ ดอกสะเดา ม้วน 12 จีเส้นคอนเสิร์ต “ฝันดีฝันร้ายฮาบายฮา” ช่วงที่ 1 ที่อ้วน
อ้างว่าเป็นภาษาเฉพาะกลุ่มคนอยุธยา และเมื่อหนอยใช้คำราชาศัพท์ที่สร้างขึ้นเองว่า “พระเนตรมัจฉา” อัน
หมายถึง “ตาปลา” ก็ทำได้อีกเช่นกันใน คณะเฮฟวี่สี่เกลอ ม้วน 6 จีเส้นคอนเสิร์ต “กองร้อยอ่อยฮา” ช่วงที่ 2

นอกเหนือจากวิธีการที่กล่าวมาทั้งหมดแล้วนี้ รายการตลกทางวิดีโอแทบยังใช้เครื่องมือประเภท
ดนตรีที่เป็นเพลง ทำนองและเสียงประกอบในการเล่นอย่างอิสระโดยไม่มียึดกับการสร้างเสียงหัวเราะ
อย่างการร้องเพลงที่มีเนื้อร้องทำนองปกติที่ไม่ได้สร้างความตลก ทำนองดนตรีที่ใช้แนะนำผู้แสดงเมื่อปรากฏ
ตัว และเสียงประกอบที่ย้ำจังหวะ मुखเป็นระยะๆ เครื่องมือเหล่านี้เกิดขึ้นเพียงลำพังโดยเป็นเครื่องมือที่ช่วยสร้าง
บรรยากาศความสนุกสนานให้เกิดขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลวิธีการนำเสนอมุขตลกของรายการตลกทางโทรทัศน์และวิดีโอเทป

จากข้อมูลข้างต้น เมื่อพิจารณาอย่างลึกซึ้งแล้วจะพบว่ากลวิธีการนำเสนอมุขตลกของรายการตลก มีลักษณะเป็นสองส่วนสำคัญ คือ การนำเสนอมุขตลก และวิธีการสร้างความตลก ซึ่งกำหนดขึ้นจากความสัมพันธ์กันของวิธีการสร้างเสียงหัวเราะและเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างเสียงหัวเราะ และเพื่อที่จะให้เห็นรายละเอียดของกลวิธีการนำเสนอมุขตลกนี้ จึงได้จำแนกผลการศึกษาตามลำดับดังกล่าว

การนำเสนอมุขตลก

การนำเสนอมุขตลกของรายการตลกประกอบด้วย

1. การเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวัน เป็นลักษณะของการเล่นตลกโดยนำเอาประเด็นรอบตัวมาล้อให้เกิดความสนุกสนาน และไม่จำกัดวงแหงเรื่องนั้น อาจเป็นได้ทั้งเรื่องในครอบครัว เรื่องการเมือง เรื่องบันเทิงต่างๆ การล้อเช่นนี้มีอยู่ 2 ระดับ คือ การล้อเลียนทั่วไปเพื่อสนุกสนาน ซึ่งมุขตลกที่ปรากฏมักเป็นลักษณะนี้ การล้ออีกระดับหนึ่ง คือ การเพื่อระบายความคับข้องใจ โดยมากจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเมือง
2. การเล่นตลกกับกลไกของชีวิต เป็นลักษณะของการเล่นตลกที่เกิดขึ้นเพื่อขัดจังหวะเหตุการณ์ต่างๆ ที่กำลังดำเนินไปอย่างปกติ เช่นเมื่อผู้แสดงกำลังคุยกันถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งอยู่ จะมีผู้แสดงอีกคนหนึ่งเปลี่ยนประเด็นอย่างกระทันหันขึ้นมาทันที หรืออาจเป็นลักษณะของการขัดคอคู่สนทนาที่ยอมได้ รวมถึงลักษณะที่ไม่น่าจะเกิดแต่ก็เกิดของบุคคล เช่น การพูด หน้าที่ที่ควรปฏิบัติ เป็นต้น
3. การเล่นตลกกับภาษา เป็นลักษณะของการใช้ถ้อยคำ ข้อความต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน จากความหมายที่ปรากฏ หรือเป็นการเล่นกับความถูกผิดของไวยากรณ์
4. การเล่นตลกกับความรู้สึก เป็นลักษณะการนำเอาอารมณ์ ความรู้สึกของมนุษย์มาเล่น เช่น การเล่าเรื่องเพศ การเล่นเรื่องตลกที่อยู่บนพื้นฐานของความตาย การเล่นเรื่องสนุกสนานอย่างชนิดที่หัวเราะไม่ออก
5. การเล่นตลกกับสามัญสำนึก เป็นลักษณะของการเล่นกับเรื่องพื้นฐานทางความคิดของมนุษย์ในเรื่องต่างๆ เช่น การเอาตัวรอดในภาวะคับขัน หรือเป็นการเล่นตลกแบบคาดไม่ถึงว่าจะลงเอยในลักษณะเช่นนี้ เป็นต้น

วิธีการสร้างเสียงหัวเราะ

วิธีการสร้างเสียงหัวเราะของรายการตลกประกอบด้วย

1. การล้อเลียนเสียดสี เป็นวิธีการที่บุคคลหนึ่งกระทำการพาดพิงบุคคลอื่นโดยเจตนาให้บุคคลผู้ถูกพาดพิงได้คิดทบทวนถึงพฤติกรรมของตน อาจจะทำเพื่อหวังผลสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเพียงแค່ให้ผู้อื่นถูกพาดพิงได้

“อาย” แค่นั้น หรือบางทีอาจไม่ได้ผลอะไรเลยเป็นเพียงแค่การล้อเลียนสนุกสนาน การล้อเลียนเกิดขึ้นได้จากเครื่องมือทุกชนิด แต่โดยมากมักเป็นคำพูดเพราะเป็นเครื่องมือที่ง่ายและสะดวกสำหรับนักแสดงมากที่สุด

การล้อเลียนมีเป้าประสงค์เพียงเพื่อความสนุกสนานทั่วไปไม่ได้หวังผลอะไรมากไปกว่านั้น ส่วนการเสียดสีสร้างความสนุกสนานบนความรุนแรงทางความหมายที่เล่น จนอาจถึงขั้นต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างเช่น การใช้คำหยาบเป็นเครื่องมือในการล้อเลียนเสียดสีจะให้ความหมายที่แรงต่อความรู้สึกมากกว่าการใช้คำหยาบในวิธีของความหยาบโสน มุขตลกบางมุขระบุดได้ว่า เป็นการล้อเลียนหรือการเสียดสี นอกจากนั้นขึ้นอยู่กับบริบทที่ความขบขัน ซึ่งอาจหาข้อสรุปที่ลงตัวได้ไม่ชัดเจน แต่ทั้งการล้อเลียนและการเสียดสีล้วนแต่เป็นวิธีการสร้างเสียงหัวเราะที่เกิดขึ้นโดยอาศัยอยู่บนพื้นฐานความคิดของผู้ชมเป็นสำคัญ

2. การสร้างบุคลิกตัวละคร เป็นวิธีการสร้างลักษณะต่างๆ ของผู้แสดงให้มีความน่าขำขึ้น โดยผู้แสดงเป็นผู้กระทำตัวเองทั้งหมด ลักษณะต่างๆ ที่ได้รับการสร้างขึ้นมักเป็น พฤติกรรม บุคลิก ลักษณะนิสัย ฯลฯ มักเป็นลักษณะด้อยที่ทำให้เกิดการหัวเราะของคนทั่วไปในสังคมปกติ ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นจากความไม่รู้ตัวของบุคคลผู้นั้น และเมื่อลักษณะดังกล่าวเป็นสิ่งน่าขำของคนทั่วไป ตลกจึงได้นำเอาลักษณะดังกล่าวมาใส่ไว้กับตัวเองในการแสดงที่เกิดขึ้น โดยอาศัยเครื่องมือทุกชนิดในการสร้างบุคลิกตัวละคร ซึ่งหากการสร้างตัวละครเกิดขึ้นจากบุคคลอื่นจะกลายเป็นการล้อเลียนเสียดสีไปในที่สุด

รายการตลกที่ผู้แสดงสวมบทบาทเป็นผู้อื่น ใช้วิธีการสร้างเสียงหัวเราะนี้ในอัตราส่วนที่มากกว่ารายการตลกที่นักแสดงตลกเล่นเป็นตัวเอง โดยเฉพาะในรายการสามคนอลเวงที่บทบาทของตัวละครถูกสวมโดยผู้แสดงทั้งหลาย จนแทบจะไม่ปรากฏความเป็นตัวเองเลย และเป็นรายการตลกที่มีวิธีการนำเสนอในรูปแบบของละครหรือเหตุการณ์มากกว่าการพูดคุย ขณะที่รายการตลกทางวิดีโอเทป เป็นรายการตลกที่นักแสดงเป็นผู้เล่นตลกด้วยตนเองเสียเป็นส่วนใหญ่

3. การใช้ความงามทางภาษา เป็นวิธีการเล่นกับภาษาในลักษณะต่างๆ เพื่อให้เกิดการบิดเบือนในความหมาย เพราะภาษา คือ ลักษณะทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่มีแบบแผนชัดเจนตายตัว การนำเอาจุดแข็งของวัฒนธรรมภาษามาเล่นจึงกลายเป็นวิธีการสร้างเสียงหัวเราะอีกวิธีหนึ่ง การใช้ความงามทางภาษาเกิดขึ้นจากการใช้ภาษาปกติให้ไม่ปกติ โดยไม่มีเป้าประสงค์เป็นอย่างอื่น วิธีการนี้จำเป็นต้องเกิดขึ้นแก่ผู้มีความรู้ทางภาษาในระดับหนึ่ง ที่สามารถพลิกแพลงแบบฉบับที่ตายตัวให้บิดเบือนได้ ในทำนองเดียวกันเสียงหัวเราะที่เกิดขึ้นจากวิธีการใช้ความงามทางภาษา จะต้องมาจากผู้ที่เข้าใจในความบิดเบือนนั้นได้เป็นอย่างดี และแน่นอนเครื่องมือที่ใช้สำหรับวิธีการนี้เป็นคำพูดเกือบทั้งหมด

การเล่นกับสัมผัสของคำเกิดขึ้นมากในรายการขบวนการจีเส่น โดยมีได้เป็นการสัมผัสตามฉันทลักษณ์ แต่เป็นการสัมผัสด้วยการพ้องเสียงของพยางค์ในคำ เช่น อบายมุข-อวัยวะ, นำเทเวศร์-นำสมเพช เป็นต้น นอกจากนี้การใช้โวหารภาพพจน์ ซึ่งถือเป็นอีกลักษณะหนึ่งของการใช้ความงามทางภาษา ก็เกิดขึ้นเสมอในรายการนี้ นักแสดงทุกคนล้วนได้รับการเปรียบเทียบ หรือเปรียบเทียบกับสิ่งต่างๆ ที่สร้างเสียงหัวเราะได้ ไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ หรือสิ่งของ

4. การสร้างความสับสนในสถานการณ์ เป็นวิธีการที่ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในเหตุการณ์ที่น่าจะดำเนินไปอย่างปกติ แต่มีเหตุมาขัดจังหวะทำให้สถานการณ์นั้นสะดุดชะงัก และเหตุนั้นเองส่งผลให้เกิดเสียงหัวเราะขึ้น ทั้งนี้สถานการณ์และความสับสนย่อมต้องเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในชีวิตจริง หรือมีโอกาสเป็นไปได้สูง เพราะถ้าไม่เป็นเช่นนั้นแล้วเรื่องตลกจะกลายเป็นเรื่องเหลือเชื่อขึ้นมาทันที การสร้างความเข้าใจผิดสามารถทำให้เกิดขึ้นทั้งในผู้แสดงเอง และผู้ชม และเกิดขึ้นได้จากแทบทุกเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างเสียงหัวเราะ

5. อาการโครมครามวุ่นวาย เป็นวิธีการที่ทำให้เหตุการณ์ ดำเนินไปด้วยความอลหม่าน ก่อเกิดความไร้ระเบียบในสถานการณ์นั้น และมักเกิดการเจ็บตัวขึ้นด้วยเสมอ ความไร้ระเบียบและการเจ็บตัวนั้นถ้าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในสังคมจะนำมาซึ่งความรู้สึกที่รุนแรงและสูญเสีย แต่ถ้าเกิดในการแสดงตลกแล้ว สิ่งที่จะเกิดขึ้นกลับกลายเป็นเสียงหัวเราะ จนบางครั้งนักแสดงยิ่งเจ็บตัวมากเท่าไรเสียงหัวเราะยิ่งดังขึ้นเท่านั้น อาการโครมครามวุ่นวายเป็นวิธีที่ก่อให้เกิดความเจ็บตัวมากกว่าเจ็บใจ ซึ่งเครื่องมือที่จะใช้ในวิธีการนี้ย่อมเป็นทางเกือบทั้งหมด

6. ความหยาบโหล่น เป็นวิธีการที่เล่นกับสิ่งที่ถูกพิจารณาว่าเป็น “เรื่องไม่สุภาพ” ในที่นี้หมายถึงเรื่องที่ไม่พูดไม่ทำกันอย่างเปิดเผยในสังคมปกติ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ หรือเรื่องหยาบคาย ด้วยเหตุที่สังคมพยายามปกปิด “เรื่องไม่สุภาพ” นี้ไว้เฉพาะแต่ละบุคคล จนเมื่อตลกนำเรื่องดังกล่าวมาเล่นตีแผ่ให้เป็นที่ประจักษ์ในสังคม ความขำขันจึงเกิดขึ้น แต่ถ้าหาก “เรื่องไม่สุภาพ” ถูกนำมาเล่นกันอย่างเกินควรแล้วตลกก็จะถูกมองว่าเป็นกลุ่มคน “ไม่สุภาพ” เช่นกัน เครื่องมือทุกชนิดสามารถใช้ได้กับวิธีการแห่งความหยาบโหล่นนี้

วิธีการสร้างเสียงหัวเราะที่กล่าวมาทั้งหมดเกิดขึ้นในรายการตลกทางโทรทัศน์ บางวิธีเป็นจุดเด่นของรายการหนึ่งแต่อาจเป็นจุดด้อยของอีกรายการหนึ่ง ขึ้นอยู่กับการเลือกใช้ของนักแสดง และที่สำคัญอย่างยิ่งหย่อนแพ้กันคือ ข้อกำหนดทางสื่อโทรทัศน์ ถึงกระนั้นวิธีการต่างๆ เหล่านี้จะสร้างเสียงหัวเราะไม่ได้เลยหากขาดเครื่องมือที่เหมาะสม

เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างเสียงหัวเราะ

เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างเสียงหัวเราะ เป็นเงื่อนไขอีกประการหนึ่งที่เมื่อประกอบกับวิธีการแล้วกลายเป็นกลวิธีการนำเสนอขมุขตลก “อะไร” ก็แล้วแต่ที่ทำให้ตลกขบขันถือเป็นเครื่องมือทั้งสิ้น ทฤษฎีที่เกี่ยวกับเรื่องตลกได้ให้ตัวอย่าง “อะไร” ไว้บ้างแล้วพอเป็นสังเขป ซึ่งสามารถนำมาเป็นพื้นฐานการค้นหาเครื่องมือชิ้นอื่นๆ ในการศึกษาคั้งนี้ ซึ่งเครื่องมือทั้งหมดได้รวบรวมขึ้นเป็นหมวดหมู่ที่มีลักษณะสอดคล้องกัน อันประกอบด้วยคำพูด ท่าทาง ดนตรี อุปกรณ์ รูปร่างของผู้แสดง และเทคนิคทางโทรทัศน์ อันมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. คำพูด หรือวจนภาษาที่แสดงออกมาเพื่อสื่อสารโดยมีลีลาต่างๆ ตามแต่สถานการณ์ ลักษณะของคำพูดที่นำมาใช้ในการสร้างเสียงหัวเราะนั้น ได้แก่ คำพูดทั่วไป, คำหยาบ, คำลามก, โวหารภาพพจน์, สำนวน, คำสัมผัสทางเสียง, คำต่างประเทศ, สำเนียง, น้ำเสียง, ชื่อเฉพาะ, คำสแลง, คำผวน, คำผิดบริบท, คำซ้ำ, คำราชาศัพท์, คำศัพท์ประจำตัว, คำที่ไม่เป็นภาษา เป็นต้น

2. ท่าทาง หรือ วจนภาษาที่แสดงออกมาเพื่อการสื่อสาร และสร้างเสียงหัวเราะโดยเป็นการกระทำที่มีลักษณะต่างๆ อาทิ ท่าทางทั่วไป, ท่าทางที่สร้างความเจ็บตัว, ท่าทางซุ่มซ่าม, ท่าเต้น, ท่าทางลามก, ท่าประจำตัว

3. ดนตรี เครื่องมือที่สร้างความครื้นเครงแก่ผู้ชมและผู้ฟัง เป็นอีกลักษณะหนึ่ง que เพิ่มสีสันให้กับ การแสดงประกอบด้วย ได้แก่ เพลง, ทำนองเพลง และเสียงประกอบ

4. อุปกรณ์ วัตถุที่ใช้ในการแสดงมักเป็นวัตถุที่เคลื่อนย้ายได้เพื่อง่ายแก่การเล่น ได้แก่ อุปกรณ์ประกอบฉาก, เครื่องแต่งกายและเครื่องแต่งหน้า

5. รูปร่างผู้แสดง รูปร่างภายนอกของผู้แสดงที่มักมีความผิดปกติ หากไม่มีรูปร่างหน้าตาที่ผิดปกติโดยกำเนิด ตลกก็พยายามสร้างสิ่งขำที่ต่างออกไป ซึ่งเป็นการทำให้สิ่งขำเหล่านั้นเป็นที่ติดตาตรึงใจแก่ผู้ชม จนอาจจะกลายเป็นภาพลักษณ์ของตลกบางคนไป

6. เทคนิคทางโทรทัศน์ การสื่อความหมายด้วยภาพอันเกิดขึ้นจากการถ่ายภาพ การตัดต่อ การใช้เทคนิคพิเศษ และปราศจากคำพูดของผู้แสดงอย่างสิ้นเชิง เทคนิคทางโทรทัศน์ที่สร้างเสียงหัวเราะได้นั้นอาจเป็นเครื่องมือชิ้นเดียวที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากนักแสดงทั้งหมด แต่ต้องอาศัยบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการสร้างงานโทรทัศน์ให้เกิดขึ้นด้วย

ทั้งการนำเสนอมุขตลก วิธีการสร้างเสียงหัวเราะและเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างเสียงหัวเราะนี้ ประกอบกันขึ้นมาเป็นกลวิธีการนำเสนอมุขตลกของรายการตลกแต่ละรายการ อันเป็นการนำเสนอเนื้อหาสาระของเรื่องราวต่างๆ ที่ตลกต้องการเล่น และแต่ละรายการก็มีกลวิธีการนี้ต่างกันออกไป

1. รายการสามคนอลเวง มักเป็นการเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวัน โดยการใช้การสร้างบุคลิกตัวละครด้วยท่าทางมากที่สุด พร้อมกับการใช้คำพูดในการเล่นด้วยกัน นอกจากนี้การล้อเลียนด้วยคำพูดก็เป็นสิ่งที่พบในอัตราที่ใกล้เคียงกัน และไม่ปรากฏความหยาบโลนด้วยคำพูดหรือท่าทางเท่าไรนัก

2. รายการยุทธการขยับเขียง มักเป็นการเล่นตลกกับกลไกของชีวิต โดยการใช้การล้อเลียนด้วยคำพูดมากที่สุด รองลงมาเป็นการสร้างบุคลิกตัวละครด้วยคำพูดประกอบท่าทาง มีการใช้ความงามทางภาษาด้วยแต่ไม่ค่อยปรากฏว่ามีการใช้ความหยาบโลนเท่าไรนัก

3. รายการขบวนการจีเส็น มักเป็นการเล่นตลกกับภาษา ใช้การล้อเลียนด้วยคำพูดมากที่สุด ตามด้วยการสร้างบุคลิกตัวละครด้วยท่าทาง มีการใช้ความงามทางภาษาเกิดขึ้นมากในอัตราที่ลดหลั่นกันลงมาพอๆ กับการสร้างความสับสนในสถานการณ์ด้วยคำพูด และอาการโครมครามที่สร้างความเจ็บตัวให้เกิดขึ้น มีความหยาบโลนที่เกิดขึ้นจากคำพูดบ้าง

4. ช่วงไลฟ์โชว์ รายการทไวไลท์โชว์ มักเป็นการเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวัน โดยใช้การล้อเลียนด้วยคำพูดมากที่สุด การสร้างความสับสนในสถานการณ์ด้วยคำพูดเป็นสิ่งที่พบบ่อยลงมา แล้วจึงเป็นการสร้างบุคลิกตัวละครด้วยคำพูด อากาโรโครมครามที่เกิดขึ้นกับรายการนี้มักจะสร้างขึ้นจากท่าทางที่สร้างความเจ็บตัวด้วย

5. รายการตลกทางวิดีโอเทป มักเป็นการเล่นตลกกับความรู้สึก โดยใช้การล้อเลียนด้วยคำพูดมากที่สุด และในการนี้มีพบคำหยาบในปริมาณที่มากกว่ารายการอื่นมาก รองลงมาเป็นการสร้างบุคลิกให้แก่ตัวละครด้วยคำพูด และที่มีมากกว่ารายการอื่นคือ ความหยาบโหลนทั้งจากคำพูดและท่าทาง อากาโรโครมครามที่เกิดขึ้นก็มีมากเช่นกันโดยเฉพาะที่สร้างความเจ็บตัวให้เกิดขึ้น

เป็นที่น่าสังเกตว่า วิธีการล้อเลียนเสียดสี มักเกิดขึ้นเพียงแค่ระดับการล้อเลียนเท่านั้น และมักเป็นการล้อเลียนด้วยคำพูด เป็นกลวิธีการนำเสนอมุขตลกที่เกิดขึ้นในรายการตลกทางโทรทัศน์และวิดีโอเทป ในปริมาณที่จัดเป็นอันดับต้นๆ ของการพบ ส่วนความแตกต่างที่เกิดขึ้นนั้น พบว่า รายการตลกทางวิดีโอเทปมีวิธีการนำเสนอความสนุกสนาน ที่ส่อเค้าไปในทางหยาบโหลนมากกว่ารายการตลกรายการอื่น และความหยาบโหลนนี้เองก็ไปปรากฏเป็นกลวิธีการนำเสนอมุขตลกในรายการที่มีผู้แสดงเป็นตลกคาเฟ่ แต่มีในปริมาณและความรุนแรงที่น้อยกว่ามาก ในขณะที่รายการตลกที่มีผู้แสดงเป็นตลกปัญญาชน กลับไม่ค่อยพบกลวิธีการนี้เท่าไรนัก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย